

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel, 19.07.1995
KOM(95) 379 lopull.

95/0207 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI
televiestinnän yhteenliittämisestä soveltaen avoimen verkon tarjoamisen (ONP)
periaatteita yleispalvelun ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi

(komission esittämä)

List of Contents

Summary

Explanatory Memorandum

Introduction

Background

Aims and objectives of the proposed Directive

Applicability of the proposed Directive - a balanced framework of rights and obligations

Summary of the contents of the proposed Directive

Consultation Process

Interconnection and competition rules

Conclusion

Proposal for a European Parliament and Council Directive on interconnection in telecommunications with regard to ensuring universal service and interoperability through application of the principles of Open Network Provision (ONP)

Article 1	Scope and aim
Article 2	Definitions
Article 3	Interconnection and interoperability at national and Community level
Article 4	Rights and obligations for interconnection
Article 5	Interconnection and universal service contributions
Article 6	Requirements for non-discrimination and transparency
Article 7	Principles for interconnection charges and cost accounting systems
Article 8	Accounting separation and financial accounts
Article 9	General responsibilities of the national regulatory authorities
Article 10	Essential requirements
Article 11	Collocation and facility sharing
Article 12	Numbering
Article 13	Technical standards
Article 14	Publication of and access to information
Article 15	Committee procedure
Article 16	Dispute resolution procedure at Community level
Article 17	Notification
Article 18	Technical adjustment
Article 19	Deferment
Article 20	Interconnection with third country organizations
Article 21	Review of implementation
Article 22	Transposition
Article 23	Entry into force
Article 24	Addressees
Annexes	

SUMMARY

This proposal for a European Parliament and Council Directive on interconnection in telecommunications with regard to ensuring universal service and interoperability through application of the principles of Open Network Provision (ONP) constitutes a key element in the future competitive environment.

It will enable new market entrants to access existing business and residential customers, on a basis which will encourage increased investment and market growth in the telecommunications services sector, within a predictable and stable regulatory environment.

At the same time it will put in place safeguards to ensure interconnection and interoperability of networks and services so that users may increasingly benefit from the universal provision of telecommunications services throughout the Community.

The Directive lays down harmonized principles for interconnection to be implemented at a national level. The important features are:

- application of the open network provision principles of transparency, objectivity, and non-discrimination, in accordance with the principle of proportionality;
- priority given to commercial negotiations between interconnecting parties while reserving some conditions to be set a priori by national telecommunications regulatory authorities;
- clear responsibilities for national regulatory authorities, in accordance with the principle of subsidiarity, including effective mechanisms for dispute resolution.

Full competition in the provision of telecommunications services and network infrastructure is expected to be introduced in most Member States by 1 January 1998.

This Directive is an essential component of the new regulatory environment supporting telecommunications liberalization, and as such forms part of a general legislative reform package for the sector.

EXPLANATORY MEMORANDUM

1. Introduction

This proposal for a Directive on interconnection in telecommunications with regard to ensuring universal service and interoperability through application of the principles of Open Network Provision (ONP) is an essential part of a general legislative reform package for the telecommunication sector.

In the telecommunications sector the European Union (EU) is following a balanced policy of liberalization and harmonization, building on the 1990 Commission Directive on telecommunications services⁽¹⁾ and the Council Directive on open network provision⁽²⁾, adopted simultaneously.

The telecommunications reform package will implement the political agreement to liberalize telecommunication services and telecommunications infrastructure by 1st January 1998⁽³⁾, as contained in Council Resolutions of 22 July 1993⁽⁴⁾ and 22 December 1994⁽⁵⁾. At the same time it will put in place safeguards to ensure interconnection and interoperability of networks and services so that users continue to benefit from the universal provision of telecommunications services throughout the Union.

Interconnection is seen as a key element in the future competitive environment, allowing new market entrants access to existing end-users, on a basis which will encourage increased investment and market growth in the telecommunications services sector, within a predictable and stable regulatory environment.

2. Background

Efficient trans-European telecommunications, essential for the creation of the single market, are particularly important for the promotion of economic growth. The globalization of companies requires their ability to communicate seamlessly between the different locations of their activities in diverse countries and, increasingly, to improve the links they have with their customers. The Delors White Paper⁽⁶⁾ referred to telecommunications networks as the "lifblood of competitiveness".

The role of telecommunications as a catalyst for the single market has been reaffirmed on several occasions by the Commission and the Council, and has been at the basis of a number of important legislative measures implemented at the Community level over the past decade. The aim of these measures has been to bring about the progressive opening of the markets for equipment and services as a means of providing both residential and business users more effective and cheaper telecommunications, and to create a homogeneous fabric for pan-

(1) Commission Directive 90/388/CEE, OJ No 192, 24.7.1990, p. 10.

(2) Council Directive 90/387/CEE, OJ No L 192, 24.7.1990, p. 1.

(3) Greece, Ireland, Portugal and Spain have transition periods of up to five years; Luxembourg has a transition period of up to two years.

(4) Council Resolution 93/C213/01, 6.8.1993, p. 1.

(5) Council Resolution 94/C379/03, 31.12.1994, p. 4.

(6) Commission White Paper on "Growth, competitiveness and employment - the challenges and ways forward into the 21st century", December 1993.

European telecommunications services.

In a perfectly competitive environment, the need for regulation would be limited to ensuring fair play, most probably by *ex-post* application of the Treaty competition rules, supported by *ex-ante* provisions aimed at satisfying certain public service goals and essential requirements. While the market is moving towards full competition, however, an appropriate *ex-ante* regulatory regime will be required to reduce the risk that existing players might use their strength to discourage new potential operators and service providers from entering the market.

3. Aims and objectives of the proposed Directive

The objectives of the new regulatory environment would be to ensure open access to networks and services, and to guarantee the rights of market players to obtain interconnection with the networks and services of others where this is reasonably justified.

The proposed harmonized framework for interconnection will be characterized by:

- application of the open network provision principles of transparency, objectivity, and non-discrimination, in accordance with the principle of proportionality;
- priority given to commercial negotiations between interconnecting parties while reserving some conditions to be set *a priori* by national telecommunications regulatory authorities;
- clear responsibilities for national regulatory authorities, in accordance with the principle of subsidiarity, including effective mechanisms for dispute resolution.

In addition, the competition rules of the Treaty will apply.

A European Union Directive on interconnection within the ONP framework is considered to be the most effective way of laying down, in a harmonized manner, the principles for interconnection in Member States, at the same time defining the role of national regulatory authorities in this context, consistent with the principle of subsidiarity.

The proposed Directive aims to strike an appropriate balance between the rights and obligations of players in accordance with their relative positions in the market.

4. Applicability of the proposed Directive - a balanced framework of rights and obligations

The proposed Directive lays down a framework for interconnection in which the rights and obligations of the parties concerned are clearly set out. The National Regulatory Authorities (NRAs) for telecommunications within the Member States have a major role to play in ensuring that interconnection is provided in the best interests of European users, and thus many of the provisions of the Directive concern the role and responsibilities of the National Regulatory Authorities.

In terms of the organizations covered, the proposed Directive recognizes that there will be different types of market players in the Member States. For each type, the Directive strikes a balance between rights and obligations, which may differ from one type of market player to another.

A new market entrant wishing to acquire strong rights to interconnect must accept correspondingly strong obligations; another, depending on the services to be offered, may be content with fewer rights and fewer obligations.

The latter would be an example of the type of organization (e.g. a provider of data services) not having any particular a priori right to be granted interconnection by others, nor any obligation to accept requests for interconnection from others. However in the event of an interconnection dispute, all parties would have the right, at a national level, to request the national regulatory authority to intervene, and, in the case of cross-border disputes, to invoke a resolution procedure at the Community level. Services provided by this type of organization may, in the public interest, be subject to certain a priori conditions laid down by the national regulatory authority (e.g. regarding international standards, numbering, etc.), but in all other respects, interconnection agreements would be the result of technical and commercial negotiation between the parties.

Public telecommunications networks operators and public telecommunications services providers which are in a position to control the customer's access to other service providers (and by extension, other service providers' access to customers) generally have rights of access to national resources, such as rights to lay cables on public highways, rights to the use of radio frequencies, or rights to use numbers or numbering ranges from the national numbering plan. These privileges would be balanced by an obligation to interconnect with other organizations in the same category, on a non-discriminatory basis, in order to ensure national and European-wide services. Organizations who also have significant market power would be assigned certain obligations, in particular, those aimed at compensating for an imbalance in negotiating power with much smaller new market entrants. Significant market power may be defined in terms of a number of factors which may be considered separately or in combination, such as size, market share, degree of vertical integration, ability to act independently of their competitors, control of scarce resources, any privileges with respect to other market players, etc. Obligations for these types of organizations would include requirements for published interconnect price lists, for cost-oriented interconnection tariffs supported by transparent cost-accounting systems, and for accounting separation in certain cases.

5. Summary of the contents of the proposed Directive.

Article 1 describes the basic scope and aims of the Directive.

Article 2 contains definitions of the main terms used in the Directive.

Article 3 outlines the major principles of interconnection, requiring Member States to remove any existing barriers to interconnection, and affirming the priority to be given to commercial and technical negotiation. It stresses the importance of facilitating European-wide telephone and leased-line services. It also ensures that interconnecting parties maintain the confidentiality of information transmitted between them.

Article 4 addresses the rights and obligations of interconnected organizations. It affirms the right and obligation of specified organizations to negotiate interconnection agreements with one another, allowing national regulatory authorities to waive these exceptionally, and then only in cases where viable alternatives to interconnection exist.

Article 5 describes the conditions governing mechanisms Member States may implement for the sharing of any burden associated with the provision of universal service. A burden associated with universal service obligations may be shared, either by assuming directly a share of those obligations, or by making appropriate financial contributions, a choice sometimes referred to as 'pay-or-play'. The Directive stresses the need for transparency in the calculation of the net cost associated with universal service in cases where market players are required to make financial contributions.

Article 6 specifies the requirements for non-discrimination and transparency in relation to interconnection to networks and services provided by organizations with significant market power. The Article requires the publication of interconnection agreements involving organizations having significant market power (with the possible exception of certain commercially confidential details).

Article 7 describes the principles to which those organizations having significant market power must adhere when setting interconnection charges. Charges must be transparent, unbundled, cost-oriented, and promote economic efficiency and sustainable market entry. They must contain separately-identified cost components reflecting initial installation, and conveyance of traffic across the host network. The Article calls for such organizations to publish standard price-lists of interconnection tariffs. Operators covered by this Article must demonstrate cost orientation through the implementation of approved cost accounting systems.

Article 8 applies requirements for accounting separation to vertically-integrated organizations with significant market power or to those which enjoy special or exclusive rights in other (non-telecommunications) sectors, in order to avoid unfair cross-subsidisation from one activity to another. There are also compulsory requirements for independent audit of accounts, and for market players to provide, on request, complete accounting information to national regulatory authorities, and where appropriate, to the European Commission.

Articles 9 defines the general responsibilities of National Regulatory Authorities (NRAs). It sets out overall policy objectives and it gives the right to NRAs to intervene, to set time-limits for the successful conclusion of negotiations, to insist that certain conditions be fulfilled (Annex V refers) and if necessary to impose interconnection terms. The Article also describes a procedure for the resolution of disputes arising between organizations operating within the jurisdiction of a single NRA.

Article 10 describes how the essential requirements (security of network operations, maintenance of network integrity, interoperability of services, and protection of personal data and confidentiality) apply to interconnection.

Article 11 describes conditions for the sharing of facilities (eg ducts, trenches, sites and buildings), leaving the associated arrangements as a matter for agreement between the parties concerned. Member States may impose sharing arrangements, including the apportionment of costs, where justified.

Article 12 requires that numbering plans be controlled and developed by National Regulatory Authorities, taking into account European and global trends. Consistent with the need to create a fair competitive environment, the Article stipulates that procedures for the allocation of numbers should be transparent, equitable, timely, objective and non-discriminatory. National regulatory authorities are also required to ensure that number portability between service providers is available as soon as possible.

Article 13 requires NRAs to encourage the voluntary adoption of European standards, or in their absence, international then national standards. The Commission may, in consultation with the ONP Committee, request interconnection standards to be drawn up by the appropriate European standardisation bodies.

Article 14 affirms the responsibility of National Regulatory Authorities to ensure publication of, and ease of access to, information on interconnection.

Article 15 designates the ONP Committee as the appropriate forum for consultation on interconnection matters.

Article 16 provides a procedure at the Community level for the settlement of cross-border disputes.

Article 17 requires Member States to notify the Commission, by 1 January 1998, of the names of the relevant NRA(s), the organizations having universal service obligations, the organizations deemed to have significant market power, and organizations covered by Annex II of the Directive.

Article 18 provides for future modifications to the annexes of the Directive in the light of technological developments, changes in market or consumer demand or to improve coherence of the regulatory environment in the European Union.

Article 19 allows for deferment in respect of some obligations contained in the Directive, under certain conditions.

Article 20 calls on Member States to report any difficulties in interconnecting with organizations in third countries. The Council may, when necessary, authorize the Commission to negotiate with a view to obtaining comparable rights for Community organizations.

Article 21 contains a general provision on the review of implementation of the Directive in Member States, as well as specific provisions on the review of comparable interconnection conditions in third countries pursuant to Article 20.

Article 22 contains standard provisions on the transposition of the Directive into Member States' national law, noting that this should be accomplished by 31 December 1997.

Annex I describes the categories of networks and services subject to conditions specified in various articles of the Directive.

Annex II describes the organizations with rights and obligations to interconnect with each other.

Annex III describes the method to be used to calculate of the net cost of universal service obligations for voice telephony.

Annex IV is a non-exhaustive list of the elements making up the charges for interconnection.

Annex V specifies the headings under which details of the cost accounting systems operated by organizations with significant market power must be made public.

Annex VI sets the turnover limit below which organizations are exempted from certain obligations for accounting separation.

Annex VII identifies conditions appropriate for interconnection agreements, dividing them between those which must be included and those which are voluntary though nevertheless desirable.

6. Consultation Process

The need for a clear regulatory framework for interconnection was identified in the Green Paper on Personal and Mobile Communications⁽⁷⁾ which proposed that reliance on direct commercial negotiations between the interconnecting parties should be a guiding principle. At the same time, the traditional open network provision principles of objectivity, transparency, non-discrimination, and cost-orientation were to apply.

The consultation on the Mobile Green Paper made it clear that a predictable and stable environment for interconnection was needed at EU level to ensure further investment and growth in the market⁽⁸⁾.

⁽⁷⁾ COM(94) 145, 27.4.1994.

⁽⁸⁾ COM(94) 492, 23.11.1994.

The Commission announced its plans for a European Parliament and Council Directive on Interconnection in the context of open network provision in its Action Plan on the Information Society⁽⁹⁾, and further elaborated the outline structure of such a Directive in its Communication on the present status and future approach for open access to telecommunications networks and services (Open Network Provision)⁽¹⁰⁾ and in the Green Paper on infrastructure, Part II, published in January 1995⁽¹¹⁾. In addition, the Commission held two public workshops in November 1994 on the results of studies by independent consultants on interconnection⁽¹²⁾ and cost accounting⁽¹³⁾.

The Commission's report on the Consultation on the Green Paper on the liberalization of infrastructure and cable television networks⁽¹⁴⁾ revealed strong support for an effective interconnection framework based primarily on commercial negotiation, supported by a common regulatory framework at a European level and effective mechanisms to resolve disputes.

The text of the draft Directive reflects these concepts. The principles embodied in the proposed Directive have been discussed in detail in the ONP Committee with national regulatory authorities.

7. Interconnection and competition rules

Interconnection agreements are one of the most important factors determining future conditions for fair competition in the sector. The application of the competition rules of the Treaty to issues of interconnection and access in the telecommunications sector will therefore become increasingly important. It is planned that the proposed Directive, which does not affect the application of the Treaty competition rules, will be complemented by a Commission Notice on the application of the competition rules to interconnection and access. Adoption of this Notice is expected to be in conformity with the timetable set by the Commission in its Communication of 3 May 1995 on the Consultation on the Infrastructure Green Paper (COM(95) 158), on the basis of a comprehensive public consultation carried out on a draft Notice to be published by the Commission in the Official Journal of the European Communities.

8. Conclusion

The proposed Directive is an essential component of the regulatory environment required to ensure the effective introduction of full competition in the provision of telecommunications services and telecommunications infrastructure in most Member States of the European Union by 1 January 1998, and in the remainder by the year 2003.

⁽⁹⁾ COM(94) 347, 17.7.1994.

⁽¹⁰⁾ COM(94) 513, 29.11.1994.

⁽¹¹⁾ COM(94) 682, 15.1.1995.

⁽¹²⁾ Study by WIK/EAC on "Network interconnection in the domain of ONP" undertaken for EC DGXIII/A/1, November 1994.

⁽¹³⁾ Study by Arthur Andersen on "Cost allocation and general cost accounting principles" undertaken for EC DGXIII/A/1, November 1994.

⁽¹⁴⁾ COM(95) 158, 3.5.1995.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI

televiestinnän yhteenliittämisestä soveltaen avoimen verkon tarjoamisen (ONP) periaatteita yleispalvelun ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

toimivat perustamissopimuksen 189 b artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti,

sekä katsovat, että

1. Alkaen 1998 tammikuun 1 päivästä (kuitenkin tietyillä jäsenvaltioilla on siirtymäkaudet) telepalvelujen ja infrastruktuurin tarjoaminen Euroopan yhteisössä vapautuu; televiestintäalan yleispalveluperiaatteista 7 päivänä helmikuuta 1994 annetussa neuvoston päätöslauselmassa⁽³⁾ tunnustetaan, että yhteisön laajuisten telepalvelujen edistämiseksi on tarpeen varmistaa yleisten verkkojen yhteenliittäminen ja tulevaisuuden kilpailukykyisessä ympäristössä, erilaisten kansallisten ja yhteisön operaattoreiden yhteenliittäminen; telepalvelujen sisämarkkinoiden toteuttamisesta saamalla aikaan avoimen verkon tarjoaminen 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/387/ETY⁽⁴⁾ vahvistetaan yhdenmukaistetut periaatteet yleisiin televerkkoihin pääsemiseksi ja niiden käyttämiseksi nopeasti ja tehokkaasti; televiestintäalan tilanteen uudelleen tarkastelusta ja markkinoiden edelleen kehittämisestä 22 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa neuvoston päätöslauselmassa⁽⁵⁾ tunnustetaan, että avoimen verkon tarjoamisen toimenpiteet tarjoavat asianmukaisen kehyksen yhteenliittämisen ehtojen yhdenmukaistamiselle;
2. yleisten televerkkojen ja yleisten telepalvelujen yhteenliittämiseen tarvitaan, käytettyyn tekniikkaan katsomatta, yleinen kehys, jotta yhteisön käyttäjille voidaan tarjota palvelujen päästä päähän -yhteentoimivuus; yhteenliittämisen ja yhteentoimivuuden tasapuoliset, suhteelliset ja syrjimättömät ehdot, ovat avaintekijöitä avoimien ja kilpailukykyisten markkinoiden kehittämisen edistämisessä;
3. erityis- ja yksinoikeuksien poistaminen televiestinnässä merkitsee, että tiettyjä olemassa olevia määritelmiä on tarpeen tarkistaa; tässä direktiivissä telepalveluihin eivät sisälly radio- ja televisiolähetyspalvelut; yhteenliittämiseen sovellettavat tekniset ehdot, tariffi-, käyttö- ja toimitusehdot poikkeavat ehdoista, joita sovelletaan loppukäyttäjä/verkko -liitintään;

(1) EYVL

(2) EYVL

(3) EYVL N:o C 48, 16.2.1994, s. 1

(4) EYVL N:o L 192, 24.7.1990, s. 1

(5) EYVL N:o C 213, 6.8.1993, s. 1

4. telepalveluja ja infrastruktuuria yhteisössä koskevien erityis- ja yksinoikeuksien poistamisen seurauksena televerkkojen tai telepalvelujen tarjoamiseen saatetaan vaatia jonkinlaista jäsenvaltioiden lupaa; kaikkien yleisten televerkkojen tai yleisten telepalvelujen tarjoamiseen kaikkialla yhteisössä tai sen osassa luvan saaneiden teleorganisaatioiden pitäisi voida vapaasti neuvotella yhteisön lainsäädännön mukaisesti kaupallisista yhteenliittämissopimuksista, joita kansalliset sääntelyviranomaiset valvovat ja joihin he voivat puuttua; yhteisössä on tarpeen taata tiettyjen käyttäjien sosiaalisen ja taloudellisen hyvinvoinnin kannalta tärkeiden verkkojen ja palvelujen riittävä yhteenliittäminen, erityisesti julkiset puhelinverkot ja -palvelut sekä kiinteät yhteydet;
5. on tarpeen määrittää ne teleorganisaatiot, joilla on oikeus ja velvollisuus liittyä yhteen; uudentyypisten telepalvelujen kehityksen nopeuttamiseksi on tärkeitä edistää uusia yhteenliittämismuotoja ja erityisverkkoihin liittymistä;
6. yleisen puhelinliikennepalvelun rahoittamisen ehdot asetetaan 7 päivänä helmikuuta 1994 annetussa päätöslauselmassa; yleispalvelun tarjoamisvelvoitteet myötävaikuttavat yhteisön tavoitteeseen sosiaalis-taloudellisesta yhteenkuuluvuudesta ja alueellisesta tasapuolisuudesta; useammalla kuin yhdellä teleorganisaatiolla voi olla jäsenvaltiossa yleispalveluvelvoitteita; yleispalvelun nettokustannuslaskelmassa olisi otettava asianmukaisesti huomioon kustannukset ja tulot sekä ympäröivät taloudelliset olosuhteet ja yleispalvelun tarjoamisesta seuraavat aineettomat edut, mutta jotta tariffien uudelleen tasapainottamiseksi meneillään olevaa prosessia ei katkaistaisi, sen ei pitäisi sisältää vanhoista tariffien epätasapainoisuuksista johtuvia tekijöitä; yleispalveluvelvoitteiden kustannusten laskemisen olisi perustuttava selkeisiin menettelytapoihin; yleispalveluvelvoitteen jakamiseen liittyvien rahoitusosuuksien pitäisi olla eriteltyinä yhteenliittämiskustannuksista;
7. on tärkeitä vahvistaa periaatteet avoimuuden, tiedonsaannin, syrjimättömyyden ja tasapuolisen liittymisen takaamiseksi erityisesti merkittävässä markkina- asemassa oleville teleorganisaatioille; teleorganisaation markkina- asema riippuu useista tekijöistä mukaan lukien sen osuus merkittävistä tuote- tai palvelumarkkinoista maantieteellisesti tärkeällä markkina-alueella, sen liikevaihdosta suhteessa markkinoiden kokoon, sen kyvystä vaikuttaa markkinaolosuhteisiin, sen loppukäyttäjien liittymiskeinojen valvonnasta, sen käytettävissä olevista rahoituslähteistä, sen kokemuksesta tuotteiden ja palvelujen tarjoajana; tässä direktiivissä teleorganisaation, jonka osuus tietyistä telemarkkinoista jäsenvaltion alueella, jolla sillä on lupa toimia, on enemmän kuin 25 prosenttia, katsotaan olevan merkittävässä markkina- asemassa, jollei sen kansallinen sääntelyviranomainen ole toisin päättänyt; mainitun markkinaosuusalarajan alle jäävän teleorganisaation kohdalla kansallinen sääntelyviranomainen voi kuitenkin päättää, että teleorganisaatio on merkittävässä markkina- asemassa;
8. yhteenliittämisen hinnoittelu on avaintekijä määritettäessä kilpailun rakennetta ja astetta siirryttäessä vapaisiin markkinoihin; merkittävässä markkina- asemassa olevien teleorganisaatioiden on pystyttävä osoittamaan, että niiden yhteenliittämiskustannukset perustuvat objektiivisiin perusteisiin ja noudattavat avoimuuden ja kustannuksiin suhteuttamisen periaatetta ja ovat riittävän eriteltyjä tarjottujen verkko- ja palveluosatekijöiden osalta; luettelon julkaiseminen yhteenliittämisen palveluista ja kustannuksista lisää tarvittavaa avoimuutta ja syrjimättömyyttä; olisi oltava mahdollisuus yhteenliittämisen maksutapojen joustavuuteen, kapasiteettiin perustuva veloitus mukaan lukien; maksujen tason olisi edistettävä tuottavuutta ja rohkaistava tehokkaaseen ja kestäväan markkinoille asettumiseen eikä se saisi alittaa rajaa, joka on laskettu käyttämällä

pitkän aikavälin lisäkustannuksia ja todellisiin kustannuksiin perustuvaa kustannusluokittelua ja kohdistamismenetelmiä, eikä myöskään ylittää kyseessä olevan yhteenliittämisen tarjoamisesta yksin aiheutuvista kustannuksista määritettyä rajaa;

9. asianmukainen erillinen kirjanpito yhteenliittämistoimintojen ja muiden toimintojen välillä varmistaa sisäisen kustannuslaskennan avoimuuden; jos teleorganisaatio, jolla on erityis- tai yksinoikeuksia muulla kuin telealalla, tarjoaa myös telepalveluja, erillinen kirjanpito on asianmukainen keino välttää epäoikeudenmukaisia päällekkäistuksia;
10. kansallisilla sääntelyviranomaisilla on tärkeä asema rohkaistaessa kilpailukykyisten markkinoiden kehittymistä yhteisön käyttäjien hyväksi ja turvattaessa riittävää verkkojen ja palvelujen yhteenliittämistä; kansalliset sääntelyviranomaiset voivat helpottaa yhteenliittämissopimusneuvotteluja asettamalla etukäteen tiettyjä ehtoja ja erittelemällä muut yhteenliittämissopimuksilla katettavat alueet; jos saman jäsenvaltion sopimuspuolten välillä on erimielisyyttä, loukatulla sopimuspuolella on oltava mahdollisuus pyytää kansallista sääntelyviranomaista ratkaisemaan riita; kansallisten sääntelyviranomaisten on voitava vaatia teleorganisaatioita liittämään yhteen toiminteensa, jos voidaan osoittaa, että se on käyttäjien edun mukaista; kansallisten sääntelyviranomaisten tehtävää voidaan helpottaa julkaisemalla näitä aloja käsitteleviä sitomattomia suuntaviivoja;
11. direktiivin 90/387/ETY mukaisesti olennaiset vaatimukset siitä, mitkä rajoitukset yleisiin televerkkoihin tai telepalveluihin liittymiselle ja verkkojen ja palvelujen käytölle ovat perusteltuja, rajoittuvat verkon toimintojen varmistamiseen, verkon toimintakyvyn ylläpitoon, perustelluissa tapauksissa palvelujen yhteentoimivuuden takaamiseen ja tarvittaessa tietosuojaan;
12. toiminteiden jakaminen voi olla edullista kaupunkisuunnittelun ja ympäristön kannalta, taloudellisista sekä muista syistä ja kansallisten sääntelyviranomaisten olisi kannustettava siihen vapaaehtoisin sopimuksin; pakollinen toiminteiden jakaminen voi olla asianmukaista tietyissä olosuhteissa, mutta sitä tulisi vaatia teleorganisaatioilta vasta kun asiasta on täysin julkisesti neuvoteltu; näennäinen sijoittaminen voi tarjota tyydyttävän vaihtoehdon televiestintätoiminteiden fyysiselle sijoittamiselle;
13. numerointi on tasapuolisen liittymisen avaintekijä; kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oltava vastuu kansallisten numerointisuunnitelmien hallinnoinnista ja valvonnasta sekä suunnitelmista, joissa nimetään ja osoitetaan telepalvelujen näkökohdat, joissa yhteensovittaminen kansallisella tasolla on tarpeen tehokkaan kilpailun varmistamiseksi; numeroiden siirrettävyys - millä tarkoitetaan, että loppukäyttäjä voi vaihtaa puhelinpalveluja tietyssä paikassa tarjoavaa teleorganisaatiota ilman että kansallinen numero muuttuu - on käyttäjien kannalta tärkeä palvelu ja se olisi toteutettava niin nopeasti kuin se on käytännön kannalta mahdollista; numerointisuunnitelmia olisi kehitettävä kaikkien osapuolten välisin neuvotteluin sekä sopusoinnussa Euroopan laajuisen pitkän aikavälin numerointikehyksen ja kansainvälisten numerointisuunnitelmien kanssa; numeroinnille asetetut vaatimukset Euroopassa, yleiseurooppalaisten ja uusien palvelujen tarjoamistarve sekä tarve tehdä telemarkkinoista maailmanlaajuisia ja lisätä yhteisvaikutusta edellyttävät yhteistä yhteisön kantaa niissä kansainvälisissä järjestöissä ja foorumeissa, joissa numeroiden antamisesta päätetään;
14. direktiivin 90/387/ETY mukaisesti teknisten rajapintojen ja liittymisehtojen yhtenäistämisen on perustuttava kansainvälisten standardien mukaisiin yhteisiin teknisiin eritelmiin; uusien eurooppalaisten yhteenliittämistä koskevien standardien kehittäminen voi

olla tarpeen; teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/189/ETY mukaisesti⁽⁶⁾ uusia kansallisia standardeja ei saa kehittää alueilla, joilla uusia eurooppalaisia standardeja parhaillaan kehitetään;

15. direktiivin 90/387/ETY mukaisesti avoimen verkon tarjoamiseksi on oltava selkeät ja ne on julkaistava asianmukaisesti; mainitulla direktiivillä asetettiin komitea, jäljempänä 'ONP-komitea', avustamaan komissiota ja direktiivissä säädetään televiestintäorganisaatioiden, käyttäjien, kuluttajien, valmistajien ja palveluntarjoajien neuvottelumenettelystä;
16. kansallisen tai yhteisön lainsäädännön antamien oikeuskeinojen lisäksi tarvitaan yksinkertaisia menettelyjä valtioiden rajat ylittävien niiden riitojen ratkaisemiseksi, jotka ovat yksittäisen kansallisen sääntelyviranomaisen toimivallan ulkopuolella; näiden menettelyjen olisi oltava joustavia, edullisia ja selkeitä, ja niiden on oltava kaikkien asianomaisten osapuolten käytettävissä;
17. jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ne kansalliset sääntelyviranomaiset, jotka vastaavat tämän direktiivin tehtävistä, ja ne teleorganisaatiot, joita sen säännökset koskevat, jotta komissio voisi tehokkaasti valvoa tämän direktiivin soveltamista;
18. ottaen huomioon alan voimakkaan kehityksen tämän direktiivin liitteiden muuttamiseksi olisi otettava käyttöön joustava menettely, joka ottaa tarkoin huomioon jäsenvaltioiden näkemykset ja johon ONP-komitea osallistuu;
19. tiettyjen velvoitteiden täyttäminen on kytkettävä telepalvelujen ja infrastruktuurin vapauttamisen ajankohtaan; numeroiden siirrettävyyden tarjoamisvelvoitetta voidaan myöntää lykättäväksi, jos komissio katsoo, että velvoitteesta koituu liian suuri rasite tietyille teleorganisaatioille;
20. tätä direktiiviä olisi sovellettava myös yhteisössä televerkkoja ja telepalveluja tarjoaviin teleorganisaatioihin, jotka eivät ole merkittävässä määrin Euroopan talousalueen jäsenvaltion ja/tai tällaisten jäsenvaltioiden kansalaisten, jäljempänä 'kolmansien maiden teleorganisaatiot', omistuksessa tai valvonnassa; yhteisön operaattoreille olisi oltava etua tehokkaasta ja tasapuolisesta pääsystä kolmansien maiden markkinoille ja saatava vastaavaa kohtelua kolmansissa maissa kuin tässä direktiivissä kolmansille maille myönnetty kohtelu; unioni asettaa tämän päämäärän saavuttamisen ensisijalle monenvälisissä sopimuksissa;
21. tämän direktiivin toimivuutta on tarkistettava uudelleen kolmen vuoden kuluttua; samaan aikaan on tarkistettava uudelleen yhteenliittämistä kolmansien maiden kanssa koskeva tilanne, jotta asianmukaisiin toimenpiteet voidaan toteuttaa;

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 94/10/EY (EYVL N:o L 100, 19.4.1994, s. 30)

22. verkkojen ja palvelujen yhteenliittämistä kaikkialla Euroopassa sekä koko Euroopan kattavien verkkojen ja palvelujen tarjoamista koskevaa tärkeää tavoitetta ei voida toteuttaa tyydyttävästi jäsenvaltiotasolla, ja se saavutetaan paremmin yhteisön tasolla tällä direktiivillä; ja
23. tämä direktiivi ei rajoita televerkkojen ja telepalvelujen yhteenliittämiseen liittyvien perustamissopimuksen kilpailusääntöjen soveltamista,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla *Soveltamisala ja tavoite*

Tällä direktiivillä toteutetaan sääntelykehys televerkkojen ja -palvelujen yhteenliittämisen ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi yhteisössä avoimien ja kilpailukykyisten markkinoiden ympäristössä.

Tämä direktiivi koskee ehtojen yhdenmukaistamista, jotka liittyvät avoimeen ja tehokkaaseen yleisten televerkkojen ja yleisten telepalvelujen yhteenliittämiseen.

2 artikla *Määritelmät*

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:
 - a) **'yhteenliittämisellä'** televerkkoja ja/tai telepalveluja tarjoavien teleorganisaatioiden toiminteiden fyysistä ja logistista yhteenliittämistä, jotta yhden teleorganisaation käyttäjät voivat kommunikoida toisen teleorganisaation käyttäjien kanssa, tai liittyä toisen teleorganisaation tarjoamiin palveluihin;
 - b) **'yleisellä televerkolla'** televerkkoa, jota käytetään muun muassa yleisten telepalvelujen tarjoamiseen;
 - c) **'yleisellä telepalvelulla'** julkisessa käytössä olevaa telepalvelua;
 - d) **'televerkolla'** siirtojärjestelmiä sekä tarvittaessa kytkentälaitteita ja muita laitteita, jotka mahdollistavat signaalien siirron määrättyjen liitäntäpisteiden välillä kaapelin tai radion välityksellä, optisesti tai muilla sähkömagneettisilla keinoilla;
 - e) **'telepalveluilla'** palveluja, joiden tarjoaminen koostuu kokonaan tai osittain signaalien siirrosta ja reitityksestä televerkoissa, lukuun ottamatta radio- ja televisiolähetystoimintaa;
 - f) **'käyttäjillä'** loppukäyttäjiä, mukaan lukien kuluttajat (esimerkiksi kotikäyttäjät), ja palvelujen tarjoajia;
 - g) **'erityisoikeuksilla'** jonkin jäsenvaltion rajoitetulle määrälle yrityksiä myöntämiä oikeuksia sellaisin laein, astuksin ja hallinnollisin määräyksin, joilla rajoitetaan tietyllä alueella palvelujen tarjoamiseen tai toiminnan aloittamiseen luvan saaneiden yritysten määrä kahteen tai useampaan perusteeseen, jotka ovat muuta kuin tasapuolisia, suhteellisia ja ketään syrjimättömiä, tai osoitetaan muilla kuin edellä mainituilla perusteilla useille kilpaileville yrityksille lupa palvelun tarjoamiseen tai toiminnan aloittamiseen, tai myönnetään yhdelle tai useammalle yritykselle muilla kuin edellä mainituilla perusteilla lainsäädännöllisiä tai hallinnollisia etuja, jotka vaikuttavat olennaisesti muiden yritysten kykyyn tarjota samaa palvelua tai aloittaa vastaava toiminta samalla alueella ja olennaisesti samoin edellytyksin.
2. Direktiivin 90/387/ETY määritelmiä sovelletaan tarvittaessa.

3 artikla

Yhteenliittäminen ja yhteentoimivuus kansallisella ja yhteisön tasolla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet poistaakseen kaikki rajoitukset, jotka estävät televerkkojen ja telepalvelujen tarjoamiseen jäsenvaltioilta luvan saaneita teleorganisaatioita neuvottelemasta niiden välisistä yhteenliittämissopimuksista yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Kyseessä olevat teleorganisaatiot voivat sijaita samassa tai eri jäsenvaltiossa. Yhteenliittämisen tekniset ja kaupalliset järjestelyt ovat asianomaisten osapuolten välipuhe, jossa on noudatettava tämän direktiivin säännöksiä ja perustamissopimuksen kilpailusääntöjä.
2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava riittävän ja tehokkaan liitteessä I olevassa 1 ja 2 osassa mainittujen yleisten televerkkojen ja telepalvelujen yhteenliittämisestä siinä määrin kuin on tarpeen näiden palvelujen yleisen tarjoamisen varmistamiseksi kaikille käyttäjille yhteisössä.
3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että teleorganisaatiot, jotka liittävät yhteen toiminteitaan yleisiin televerkkoihin ja/tai telepalveluihin noudattavat aina luottamuksellisuutta siirretyn tai tallennetun tiedon osalta.

4 artikla

Yhteenliittämiseen liittyvät oikeudet ja velvollisuudet

1. Liitteessä II mainituilla yleisten televerkkojen ja/tai telepalvelujen tarjoamiseen luvan saaneilla teleorganisaatioilla on oikeus, ja kun tuohon ryhmään kuuluvat organisaatiot sitä pyytävät, ja velvollisuus neuvotella yhteenliittämisestä keskenään kyseisten palvelujen tarjoamiseksi varmistaakseen näiden palvelujen tarjoamisen kaikkialla yhteisössä. Kansallinen sääntelyviranomaisen voi tapauksittain suostua rajoittamaan tätä velvoitetta siitä syystä, että vaaditulle yhteenliittämislle on olemassa teknisesti ja taloudellisesti toteutettavia vaihtoehtoja ja ettei vaadittu yhteenliittäminen ole asianmukainen suhteessa vaatimusten täyttämiseksi käytössä oleviin varoihin. Kaikkien tällaisten kansallisen sääntelyviranomaisen määräämien rajoitusten on oltava tarkkaan perusteltuja ja ne on julkaistava 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
2. Liitteessä I mainituilla yleisten televerkkojen ja yleisten telepalvelujen tarjoamiseen luvan saaneiden teleorganisaatioiden, jotka ovat merkittävässä markkina-asemassa, on täytettävä kaikki kohtuulliset yhteenliittämisvaatimukset, mukaan lukien palvelun tarjoajien vaatimukset, jotka koskevat verkkoon liittymistä muista kuin suurimmalle osalle loppukäyttäjistä tarjotuista verkon liitäntäpisteistä ('erityiset verkkoliittymät').

5 artikla

Yhteenliittäminen ja yleispalvelumaksut

1. Jos jäsenvaltio katsoo tämän artiklan säännösten mukaisesti, että yleispalveluvelvoitteet koituvat kohtuuttomaksi rasitteeksi teleorganisaatiolle, se voi toteuttaa järjestelmiä yleispalveluvelvoitteiden nettokustannusten jakamiseksi muiden yleisissä televerkoissa operoivien organisaatioiden kanssa. Jäsenvaltiot ottavat asianmukaisesti huomioon vaadittavia maksuja määrittäessään avoimuuden, syrjimättömyyden ja suhteellisuuden periaatteen. Ainoastaan liitteessä I olevassa 1 osassa mainittuja yleisiä televerkkoja ja yleisiä telepalveluja voidaan rahoittaa tällä tavalla.

2. Yleispalveluvelvoitteiden kustannuksiin liittyvät maksut voivat perustua erityiseen tätä tarkoitusta varten toteutettuun järjestelmään, jota hallinnoi edunsaajista riippumaton toimielin, tai ne voidaan maksaa yhteenliittämismaksuun lisättynä lisämaksuna.
3. Jotta yleispalvelun tarjoamisesta aiheutunut rasite voidaan määritellä on kansallisten sääntelyviranomaisten pyynnöstä teleorganisaatioiden, joilla on yleispalveluvelvoitteita, laskettava tällaisten velvollisuuksien nettokustannukset liitteen III mukaisesti. Yleispalveluvelvoitteiden nettokustannusten laskemista valvoo toimivaltainen, teleorganisaatioista riippumaton ja kansallisen sääntelyviranomaisen hyväksymä toimielin. Kustannusten laskemisen ja valvonnan tulosten on oltava yleisesti tarkastettavissa 14 artiklan 2 kohdassa mainitun menettelyn mukaisesti.
4. Perustelluissa tapauksissa 3 kohdassa tarkoitetun kustannuslaskelman perusteella ja ottaen huomioon yleispalvelua tarjoavalle organisaatiolle koituvan markkinaedun, kansallisten sääntelyviranomaisten on päätettävä, onko yleispalvelujen nettokustannusten jakamisjärjestelmä perusteltu.
5. Jos 4 kohdassa tarkoitettuja järjestelmiä on toteutettu, kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että kustannusten jakamisperiaate ja käytetyn järjestelmän yksityiskohdat ovat yleisesti tarkastettavissa 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että vuosittain julkaistaan kertomus, jossa on yleispalveluvelvoitteiden kustannuslaskelma ja jossa määritellään kaikilta osapuolilta vaadittavat maksut.

6. Siihen asti kunnes 3, 4 ja 5 kohdassa kuvattu menettely on pantu täytäntöön, kaikista yhteenliittämisen osapuolille kuuluvista maksuista, jotka sisältävät yleispalveluvelvoitteiden kustannuksiin liittyvän maksun tai toimivat sellaisena, ilmoitetaan ennen niiden käyttöönottoa kansalliselle sääntelyviranomaiselle ja komissiolle. Jos kansallinen sääntelyviranomainen tai komissio katsoo, että tällaiset maksut ovat liian suuria, kyseessä olevaa teleorganisaatiota on vaadittava alentamaan olennaisia maksuja. Tällaisia vähennyksiä on sovellettava takautuvasti maksujen käyttöönottopäivästä alkaen.
7. Tarvittaessa komissio voi, 15 artiklassa vahvistetun menettelyn mukaisesti, laatia suuntaviivat yleispalvelun kustannuksista ja rahoittamisesta.

6 artikla

Syrjimättömyyden ja avoimuuden vaatimukset

Liitteessä I mainittujen sellaisten televerkkojen ja telepalvelujen yhteenliittämiseksi, joita tarjoavat teleorganisaatiot, joiden kansalliset sääntelyviranomaiset katsovat olevan merkittävässä markkina-asemassa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

- a) kyseiset teleorganisaatiot noudattavat syrjimättömyyden periaatetta muiden tarjoaman yhteenliittämisen osalta. Niiden on sovellettava samoja ehtoja samanlaisissa olosuhteissa samanlaisia palveluja tarjoaviin keskenään liittyneisiin organisaatioihin ja tarjottava muille yhteenliittämiseen liittyviä toiminteita ja tietoa, joita koskevat samat ehdot ja jotka ovat laadultaan vastaavia kuin mitä on tarjolla niiden omiin tai tytäryhtiöidensä tai yhtiökumppaneidensa palveluihin;

- b) kaikki tarvittavat tiedot ja eritelvät saatetaan pyynnöstä yhteenliittämistä suunnittelevien teleorganisaatioiden käyttöön sopimuksen tekemisen helpottamiseksi;
- c) jokaisesta yhteenliittämisyjärjestelyjen muutoksesta ilmoitetaan keskenään liittyneille osapuolille viimeistään kuusi kuukautta ennen maksun käyttöönottoa, jolleivät osapuolet ole toisin sopineet;
- d) yhteenliittämissopimukset ovat yleisesti tarkastettavissa 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti, lukuun ottamatta niitä osia, joissa käsitellään osapuolten liiketoimintastrategiaa. Kaikissa tapauksissa yhteenliittämismaksujen yksityiskohdat ja kaikki yleispalveluvelvoitteesta aiheutuvat maksut on julkaistava.

7 artikla

Yhteenliittämismaksujen ja kustannuslaskentajärjestelmien periaatteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 - 6 kohdan säännöksiä sovelletaan teleorganisaatioihin, jotka operoivat liitteessä I olevassa 1 ja 2 osassa mainittuja yleisiä televerkkoja ja/tai telepalveluja, ja joiden kansalliset sääntelyviranomaiset eivät katso olevan merkittävässä markkina-asemassa.
 2. Yhteenliittämismaksuissa noudatetaan avoimuuden ja kustannuksiin suhteuttamisen periaatetta ja niiden on edistettävä taloudellista tehokkuutta ja kestäväää markkinoille asettumista. Maksujen kustannuksiin suhteuttamisen osoittamisen on oltava sen teleorganisaation tehtävä, joka tarjoaa liittymistä toiminteihinsa. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia organisaatiolta täydelliset perustelut yhteenliittämismaksuista, ja tarvittaessa vaatia muutosta maksuihin.
 3. Yhteenliittämismaksujen on perustuttava vaadittujen yhteenliittämispalvelujen tarjoamisesta aiheutuneisiin kustannuksiin, ja niihin on tavallisesti sisällyttävä seuraavat osatekijät, joista jokainen olisi eriteltävä erikseen:
 - maksu vaaditun yhteenliittämisen erityisten osien tarjoamisesta aiheutuneiden kertakustannusten takaisinmaksun kattamiseksi; (esimerkiksi vaadittujen yhteenliittämistoiminteiden tarjoamiseen tarvitusta asennustyöstä aiheutunut alkumaksu);
 - vaadittujen verkon osien ja verkkolähteiden käyttöön liittyvät käyttömaksut. Näihin voi kuulua kapasiteettiin perustuvia maksuja ja/tai liikenteeseen liittyviä maksuja;
- Liitteessä IV mainitaan ainoastaan tiedoksi, minkä laatuksia kustannuksia kukin näistä tariffien osista voi sisältää. Jos muita tariffien osia käytetään, niiden on oltava selkeitä ja perustuttava objektiivisiin perusteisiin ja oltava kansallisen sääntelyviranomaisen hyväksymiä.
- Yhteenliittämismaksuihin voi sisältyä järjestelmä paljousalennuksista. Joissakin tapauksissa nämä saattavat olla ainostaan liitteessä II tarkoitettujen teleorganisaatioiden käytössä. Tällaisten suunnitelmien on perustuttava objektiivisiin perusteisiin, ja niitä on sovellettava syrjimättömällä tavalla.
4. Yhteenliittämismaksut on yhteisön lainsäädännön mukaisesti erotettava riittävästi toisistaan, jotta palvelun pyytjä ei joudu maksamaan verkon osista tai toiminteista, joita pyydettyyn palveluun ei tarvita.

5. Kansallisten sääntelyviranomaisten on 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti varmistettava luettelon julkaiseminen yhteenliittämispalveluista ja niiden tariffeista eriteltyinä markkinoiden tarpeiden mukaan.
6. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että asianomaisten organisaatioiden käyttämät kustannuslaskentajärjestelmät sopivat tämän artiklan vaatimusten täytäntöönpanoon ja niistä on asiakirjoissa riittävästi yksityiskohtia. Osan tai kaikkien kansallisen sääntelyviranomaisen hyväksymistä asiakirjoista, joissa on yksityiskohtia liitteessä V mainituista tiedoista, on oltava yleisesti tarkastettavissa 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kustannuslaskentajärjestelmän noudattamisen tarkastaa toimivaltainen itsenäinen toimielin. Noudattamista koskeva lausunto julkaistaan vuosittain.
7. Jos 5 artiklassa kuvatuista yleispalveluvelvoitteista aiheutuvien kustannusten jakamiseen liittyviä maksuja on käytössä, ne on erotettava toisistaan ja määriteltävä erikseen.
8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että julkaistut yhteenliittymismaksut ja yleispalveluvelvoitteista aiheutuvien kustannusten jakamiseen liittyviä maksut ovat ONP-komitean käytössä komission pyynnöstä.
9. Yhteisen perustan tarjoamiseksi yhteenliittämismaksujen muodostamisessa komissio tarvittaessa laatii 15 artiklassa vahvistetun menettelyn mukaisesti suosituksia yhteenliittämiseen liittyvistä kustannuslaskentajärjestelmistä.

8 artikla

Kirjanpidon erittely ja tilinpäätös

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava teleorganisaatioita, jotka tarjoavat yleisiä televerkkoja ja/tai yleisiä telepalveluja ja joilla on erityis- tai yksinoikeuksia palveluiden tarjoamiseen muilla aloilla samassa tai toisessa jäsenvaltiossa, pitämään erillistä kirjanpitoa niiden eri toiminnoista siinä määrin mitä vaadittaisiin, jos kyseessä olevia toimintoja hoitaisivat erilliset oikeushenkilöt.
2. Jäsenvaltioiden on vaadittava teleorganisaatioita, joiden kansalliset sääntelyviranomaiset katsovat olevan merkittävässä markkina-asemassa ja jotka tarjoavat yleisiä televerkkoja ja/tai yleisiä telepalveluja loppukäyttäjille ja yhteenliittämispalveluja muille teleorganisaatioille, pitämään erillistä kirjanpitoa toisaalta niiden yhteenliittämiseen liittyvistä toiminnoista - jotka kattavat sekä sisäisesti tarjotut yhteenliittämispalvelut että muille tarjotut yhteenliittämispalvelut - ja toisaalta muista toiminnoista siinä määrin mitä vaadittaisiin, jos kyseessä olevia toimintoja hoitaisivat erilliset oikeushenkilöt.
3. Televerkkoja tai telepalveluja tarjoavien teleorganisaatioiden on toimitettava niiden kansalliselle sääntelyviranomaiselle liiketoimintaa koskevia tietoja aina pyydettyä ja riittävän yksityiskohtaisesti. Kansalliset sääntelyviranomaiset saattavat julkaista sellaista tietoa, joka auttaa avoimia ja kilpailukykyisiä markkinoita ottaen samalla huomioon liiketoiminnan luottamuksellisuuden näkökohdat. Yksityiskohtaista liiketoimintaa koskevaa tietoa on toimitettava komissiolla pyynnöstä, tarvittaessa erityisen yhteisön lainsäädännön mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi.

4. Televerkkoja tai telepalveluja tarjoavien teleorganisaatioiden tilinpäätökset on laadittava, julkaistava ja annettava riippumattomaan valvontaan. Valvonta tapahtuu kansallisen lainsäädännön asiaankuuluvien määräysten mukaisesti.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös 1 ja 2 kohdassa vaadittuun erilliseen kirjanpitoon.

5. Edellä 1 ja 2 kohdan säännöksiä ei sovelleta teleorganisaatioihin, joiden teletoimintojen vuosittainen liikevaihto yhteisössä on vähemmän kuin liitteessä VI asetettu alaraja.
6. Tarvittaessa komissio 15 artiklassa vahvistetun menettelyn mukaisesti laatii yhteenziittämiseen liittyvää erillistä kirjanpitoa koskevat suuntaviivat.

9 artikla

Kansallisten sääntelyviranomaisten yleinen vastuu

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on kannustettava riittävään yhteenziittämiseen kaikkien käyttäjien hyväksi ja turvattava se käyttämällä vastuutaan tavalla, joka tarjoaa suurimman mahdollisen taloudellisen tehokkuuden ja antaa suurimman mahdollisen hyödyn loppukäyttäjille.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on erityisesti otettava huomioon

- tarve varmistaa tyydyttävä päästä-päähän -viestintä käyttäjille;
 - tarve myötävaikuttaa kilpailukykyisiin markkinoihin;
 - tarve edistää Euroopan kattavien verkkojen ja palvelujen toteuttamista ja kehittämistä, kansallisten verkkojen ja palvelujen yhteenziittämistä ja yhteentoimivuutta ja liittymistä tällaisiin verkkoihin ja palveluihin;
 - syrjimättömyyden (mukaan lukien tasapuolinen liittyminen) ja suhteellisuuden periaatteet;
 - tarve ylläpitää yleispalvelua.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin päämääriin pyrittäessä kansallisilla sääntelyviranomaisilla on oikeus milloin tahansa puuttua asiaan omasta aloitteesta eritelläkseen kysymykset, joiden on sisällyttävä yhteenziittämissopimukseen, tai asettaa erityisehtoja, jotka yhden tai useamman tällaisen sopimuksen sopimuspuolen on otettava huomioon. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia muutoksia jo tehtyihin yhteenziittämissopimuksiin, varmistaakseen perustelluissa tapauksissa tehokkaan kilpailun ja/tai käyttäjille tarkoitettujen palvelujen yhteentoimivuuden.

Kansallisen sääntelyviranomaisen asettamat ehdot voivat sisältää muun muassa ehtoja, joiden tarkoituksena on varmistaa tehokas kilpailu, tekniset ehdot, tariffit, toimitus- ja käyttöehdot, ehdot asiaankuuluvien standardien mukaisuudesta, asiaankuuluvien vaatimusten mukaisuudesta, ympäristönsuojelusta, ja/tai päästä päähän -tyyppisen palvelun ylläpidosta.

Kansallinen sääntelyviranomainen voi myös asettaa määräaikoja, joiden kuluessa yhteenziittämisneuvottelut on käytävä. Jos sopimukseen ei ole päästy käytettävissä olevassa ajassa, kansallisen sääntelyviranomaisen on ryhdyttävä toimiin sopimuksen

aikaansaamiseksi tuon viranomaisen asettamien menettelyjen mukaisesti. Menettelyjen on oltava yleisesti tarkastettavissa 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Kansallisen sääntelyviranomaisen ennalta asettamat yleiset ehdot julkaistaan 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Liitteessä II esitettyyn teleorganisaatioiden yhteenliittämisen suhteen kansalliset sääntelyviranomaiset

- asettavat määräajat yhteenliittämissopimusneuvotteluille 2 kohdan mukaisesti,
 - asettavat ennakkoehdot liitteessä VII olevan 1 osan luettelon mukaisesti,
 - varmistavat, että liitteessä VII olevan 2 osan seikat sisältyvät tarvittaessa yhteenliittämissopimukseen,
 - myötävaikuttavat, että liitteessä VII olevan 3 osan seikat sisällytetään yhteenliittämissopimukseen.
4. Jos teleorganisaatio, jolla on lupa yleisten televerkkojen ja yleisten telepalvelujen tarjoamiseen tekee muiden kanssa yhteenliittämissopimuksia kansallisella sääntelyviranomaisella on oikeus tarkastaa kaikki tällaiset yhteenliittämissopimukset kokonaisuudessaan.
 5. Jos saman jäsenvaltion myöntämän luvan nojalla toimivat teleorganisaatiot riitaantuvat yhteenliittämisestä, tuon jäsenvaltion kansallisen sääntelyviranomaisen on toisen sopimuspuolen pyynnöstä ryhdyttävä toimiin riidan ratkaisemiseksi.

Näin tehdessään kansallisen sääntelyviranomaisen on otettava huomioon muun muassa

- käyttäjän etu,
- mitä tahansa sopimuspuolta koskevat oikeudelliset velvoitteet tai rajoitukset,
- halukkuus myötävaikuttaa innovatiivisiin markkinatarjouksiin ja tarjota käyttäjille laaja valikoima telepalveluja kansallisella ja eurooppalaisella tasolla,
- teknisesti ja kaupallisesti käyttökelpoisten vaihtoehtojen saatavuus vaadittuun yhteenliittymään,
- suotavuus varmistaa tasapuoliseen liittymiseen liittyvät järjestelyt,
- tarve ylläpitää yleisten televerkkojen yhdentymistä ja palvelujen yhteentoimivuutta,
- vaatimuksen laatu suhteessa vaatimuksen täyttämiseksi käytössä oleviin voimavaroihin,
- sopimuspuolten keskinäinen markkina-asema,
- yleinen etu (esimerkiksi luonnonsuojelu).

Kansallisen sääntelyviranomaisen päätös asiasta julkaistaan 14 artiklassa vahvistetun menettelyn mukaisesti. Päätös on tarkoin perusteltava asianomaisille osapuolille.

Jos riitaa ei ratkaista kaikkia osapuolia tyydyttävällä tavalla tai jos kansallinen sääntelyviranomainen ei ole löytänyt ratkaisua kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on jätetty ratkaistavaksi tälle viranomaiselle:

- mikä tahansa osapuoli voi jättää riidan komission ratkaistavaksi sovittelua varten toimittamalla komissiolle ilmoituksen ja jäljennöksen siitä kaikille osapuolille. Jos komissio katsoo, että on syytä lisätarkasteluun, komissio voi asettaa avustamaan työryhmän, joka koostuu erityisesti 15 artiklassa mainituista komitean jäsenistä. Tähän menettelyyn turvautuminen ei saa estää kyseessä olevia osapuolia ryhtymästä kansallisen lainsäädännön mukaisiin toimiin,
 - kansallinen sääntelyviranomainen voi kaikkien kyseessä olevien osapuolten suostumuksella jättää riidan komission ratkaistavaksi 16 artiklan 4 ja 5 kohdassa esitetyn menettelyn mukaisesti toimittamalla komissiolle ilmoituksen ja jäljennöksen siitä kaikille osapuolille.
6. Jos teleorganisaatiot, joilla on lupa yleisten televerkkojen ja/tai yleisten telepalvelujen tarjoamiseen, eivät ole liittäneet yhteen toiminteitaan, kansalliset sääntelyviranomaiset voivat käyttäjien edun mukaisesti ja yleisen neuvottelujakson mukaisesti, jonka aikana kaikille osapuolille annetaan mahdollisuus esittää näkemyksensä, vaatia kyseessä olevia teleorganisaatioita liittämään yhteen toiminteensa ja tarvittaessa asettaa yhteenliittämislle ehtoja.
7. Komissio voi ONP-komitean kanssa neuvotellen antaa ohjeita suuntaviivoista 1 - 6 kohdan säännösten täytäntöönpanosta saadun kokemuksen perusteella.

10 artikla

Olennaiset vaatimukset

Rajoittamatta toimintaa, johon voidaan ryhtyä direktiivin 90/387/ETY 3 artiklan 5 kohdan ja 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti olennaisia vaatimuksia, sellaisina kuin ne on eritelty direktiivin 90/387/ETY 3 artiklan 2 kohdassa, sovelletaan yhteenliittämiseen yleisiin televerkkoihin ja/tai yleisiin telepalveluihin tässä artiklassa säädetyllä tavalla. Jos kansallinen sääntelyviranomainen asettaa yhteenliittämissopimuksessa olennaisiin vaatimuksiin perustuvia ehtoja, nämä ehdot on julkaistava 14 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla.

- a) Verkkotoimintojen turvallisuus: Kansallisten sääntelyviranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet yleisten televerkkojen ja/tai yleisten telepalvelujen turvallisuuden varmistamiseksi hätätilanteissa. Hätätilanteella tarkoitetaan tässä yhteydessä laajamittaista verkon kaatumista tai poikkeuksellista ylivoimaista estettä, kuten äärimmäiset sääolot, tulva, salama tai tulipalo, lakko tai työsulku, sota, sotatoimet tai kansalaislevottomuudet. Hätätilanteessa teleorganisaation, jota se koskee, on pyrittävä kaikin keinoin ylläpitämään palvelunsa kaikille käyttäjille ja kaikille yhteen liittyneille osapuolille. Tarve ylläpitää hätätilanteessa yleisten televerkkojen ja/tai yleisten telepalvelujen turvallisuus ei ole pätevä syy kieltäytyä neuvottelemasta yhteenliittämisehdoista.

Kansallisen sääntelyviranomaisen on varmistettava, että kaikki yhteenliittämistä koskevat ehdot, jotka liittyvät verkkojen turvallisuuteen hätätilanteissa, ovat suhteellisia ja

syrjimättömiä ja perustuvat ennalta määriteltyihin objektiivisiin perusteisiin.

Yhteenliittämissopimukset voivat sisältää erityisehtoja toisen osapuolen hyvittämiseksi siinä tapauksessa, etteivät toisen osapuolen toiminnot ole hätätilanteessa käytössä.

- b) Verkon yhdentymisen ylläpito: Kansallisten sääntelyviranomaisten on toteutettava tarvittavat toimenpiteet yleisten televerkkojen ja/tai yleisten telepalvelujen yhdentymisen varmistamiseksi. Tarve ylläpitää verkkojen yhdentymistä ei ole pätevä syy kieltäytyä neuvottelemasta yhteenliittämisehdoista. Kansallisen sääntelyviranomaisen on varmistettava, että kaikki yhteenliittämistä koskevat ehdot, jotka liittyvät verkkojen yhdentymisen suojaamiseen, mukaan lukien erityisehdot toisen osapuolen hyvittämisestä toisen osapuolen verkolle aiheuttaman vahingon vuoksi, ovat suhteellisia ja syrjimättömiä ja perustuvat ennalta määriteltyihin objektiivisiin perusteisiin.
- c) Palvelujen yhteentoimivuus: Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa yhteenliittämissopimuksissa ehtoja yhteenliittämispalvelujen varmistamiseksi, mukaan lukien ehdot, joiden tarkoituksena on varmistaa tyydyttävä päästä päähän -palvelun laatu. Tällaisiin ehtoihin voi sisältyä erityisten teknisten standardien, erittelyjen tai teollisuuden hyväksymien menettelytapasääntöjen täytäntöönpano.
- d) Tietosuoja: Jäsenvaltiot voivat asettaa ehtoja yhteenliittämissopimuksissa tietosuojan varmistamiseksi siinä määrin kuin on välttämätöntä tietosuojaa koskevien asiaankuuluvien säännösten noudattamiseksi, mukaan lukien henkilötietojen suojaaminen, tuotettujen, luovutettujen ja varastoitujen tietojen luottamuksellisuus sekä yksityisyyden suoja yhteisön oikeuden mukaisesti.

11 artikla

Sijoittaminen ja toimintojen jakaminen

Jos teleorganisaatiolle on myönnetty yleinen oikeus kansallisen lainsäädännön mukaisesti asentaa toimintoja televiestintää varten maan alle tai sen päälle joko valtion tai yksityisen omistamalle alueelle, tai jos se voi suorittaa julkisen pakkolunastuksen tai käyttöönoton televiestintää varten, kansallisten sääntelyviranomaisten on edistettävä sellaisten toimintojen ja omaisuuden jakamista muiden yleisiä telepalveluja tarjoavien teleorganisaatioiden kanssa.

Sijoittamiseen ja toimintojen jakamiseen liittyvät sopimukset ovat tavallisesti asioita, jotka vaativat asianomaisten osapuolten kaupallisen ja teknisen sopimuksen. Kansallinen sääntelyviranomainen voi puuttua asiaan riitojen ratkaisemiseksi 9 artiklan edellyttämällä tavalla.

Jäsenvaltiot erityisesti voivat vaatia toimintojen jakamisjärjestelyjä (mukaan lukien fyysinen sijoittaminen) ainoastaan vasta asianmukaisen yleisten neuvottelujen määrääjän jälkeen, jonka aikana kaikille asianomaisille osapuolille on annettava mahdollisuus esittää näkemyksensä. Tällaiset järjestelyt voivat sisältää toimintojen jakamiskustannusten jakamiseen liittyviä sääntöjä.

12 artikla

Numerointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava riittävä numeroiden ja numerointialueiden tarjoaminen kaikkiin yleisiin telepalveluihin.

2. Euroopan laajuisten verkkojen ja palvelujen täyden yhteentoimivuuden varmistamiseksi, jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden kansallisen aseman yhteensovittamisen varmistamiseksi kansainvälisissä järjestöissä ja foorumeissa, missä numerointia koskevia päätöksiä tehdään, ottaen huomioon numeroinnin mahdollinen tuleva kehitys Euroopan tasolla.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallinen sääntelyviranomaisen valvoo kansallisia televiestinnän numerointisuunnitelmia riippumattomuuden takaamiseksi yleisiä televerkkoja ja telepalveluja tarjoavista teleorganisaatioista. Tehokkaan kilpailun varmistamiseksi kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että yksittäisten numeroiden ja/tai numerointialueiden jakamisen menettelyt ovat selkeitä, tasapuolisia ja nopeita ja että jakaminen on suoritettu puolueettomalla, selkeällä ja syrjimättömällä tavalla. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa ehtoja tiettyjen alkunumeroiden ja lyhytkoodien käytölle erityisesti, jos tällaiset ovat käytössä julkisissa palveluissa (esimerkiksi maksuttomat puhelinpalvelut, suuntanumeropalvelut, hätänumeropalvelut) tai tasapuolisen liittymän varmistamiseksi.
4. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että kansallisen numerointisuunnitelman pääpiirteet sekä kaikki myöhemmät lisäykset tai muutokset niihin julkaistaan 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti, eivätkä julkaisemista saa rajoittaa muut kuin kansalliseen turvallisuuteen perustuvat syyt.
5. Kansallisten sääntelyviranomaisten on edistettävä toiminteen mahdollisimman nopeaa käyttöönottoa, jotta sitä vaativat loppukäyttäjät voivat säilyttää kansallisen numeronsa tietyssä paikassa palvelun tarjoavasta teleorganisaatiosta riippumatta, ja niiden on varmistettava, että kyseinen toiminne on käytettävissä ainakin kaikkein suurimmissa väestökeskittymissä ennen 1 päivää tammikuuta 2003.
6. Kansallisten sääntelyviranomaisten on taattava, että numerointisuunnitelmia ja -menettelyjä sovelletaan kaikkia yleisten telepalvelujen tarjoajia oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti kohtelevalla tavalla. Erityisesti teleorganisaation, jolle on annettu numerointialueita, on vältettävä syrjintää numerosarjojen osalta, joiden avulla voidaan liittyä muiden teleoperaattoreiden palveluihin.

13 artikla

Tekniset standardit

Rajoittamatta direktiivin 90/387/ETY 5 artiklan 3 kohdan soveltamista, jonka mukaan eriteltyjen eurooppalaisten standardien täytäntöönpano voidaan tehdä pakolliseksi, kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että yleisiä televerkkoja tai telepalveluja tarjoavat organisaatiot ottavat täysin huomioon standardit, joihin viitataan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä sopivina yhteenliittämisen kannalta.

Jos tällaisia standardeja ei ole, kansallisten sääntelyviranomaisten on kannustettava teknisten rajapintojen tarjoamista yhteenliittämiseen jäljempänä lueteltujen standardien ja erittelyjen mukaisesti

- eurooppalaisten standardointitoimielinten kuten ETSI:n ja CEN/CENELEC:n antamat standardit

tai, jos tällaisia standardeja ei ole,

- kansainvälisen teleliiton (ITU), kansainvälisen standardointijärjestön (ISO) tai kansainvälisen sähkötekniikan standardisointijärjestön (IEC) antamat standardit ja suositukset

tai, jos tällaisia standardeja ei ole,

- teollisuuden laajalti hyväksymät ja kansainvälisten teollisuuden toimielinten kehittämät eritelmit

tai, jos tällaisia standardeja ei ole,

- kansalliset standardit ja eritelmit.

2. Komissio voi 15 artiklassa vahvistetun menettelyn mukaisesti kehottaa standardoimistoimielimiä tarvittaessa laatimaan yhteenliittämistä ja liittymistä koskevia standardeja. Viittaaminen yhteenliittämiseen ja liittymiseen koskeviin standardeihin voidaan julkaista Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä direktiivin 90/387/ETY 5 artiklan mukaisesti.

14 artikla

Tiedon julkaiseminen ja saatavuus

1. Edellä 7 artiklan 5 kohdassa, 9 artiklan 3 ja 5 kohdassa, 10 artiklassa sekä 12 artiklan 4 kohdassa määritellyn tiedon osalta kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että ajan tasalla olevaa tietoa julkaistaan asianmukaisesti, saattaakseen tiedon helposti siitä kiinnostuneiden osapuolten saataville. Asianomaisen jäsenvaltion virallisessa lehdessä on oltava viittaus tapaan, jolla tämä tieto julkaistaan.
2. Edellä 4 artiklan 1 kohdassa, 5 artiklan 3 ja 5 kohdassa, 6 artiklassa, 7 artiklan 6 kohdassa ja 9 artiklan 2 kohdassa määritellyn tiedon osalta kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että ajan tasalla olevaa tietoa on maksutta käytettävistä yleistä tarkastusta varten tavallisina työpäivinä. Asianomaisen jäsenvaltion virallisessa lehdessä on oltava viittaus aikaan, jolloin, ja paikkaan, missä tietoja voi tarkastaa.
3. Kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava komissiolle ennen 1 päivää tammikuuta 1998 mennessä, ja viipymättä tämän jälkeen käytännön muuttuessa, siitä tavasta, jolla 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot annetaan saataville. Komissio julkaisee säännöllisesti vastaavan viittauksen tällaisiin ilmoituksiin Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

15 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 90/387/ETY 9 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea.
2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan.

Lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan.

Komission on otettava huomioon komitean lausunto mahdollisimman laajasti. Sen on ilmoitettava komitealle, millä tavoin lausunto on otettu huomioon.

16 artikla

Riitojen ratkaisemismenettely yhteisön tasolla

1. Jäljempänä 2 - 5 kohdassa esitetyn menettelyn on oltava käytettävissä jäsenvaltion myöntämän luvan nojalla operoivien teleorganisaatioiden yhteenliittämistä koskevassa riidassa.
2. Kaikki osapuolet voivat jättää riidan asianomaisten kansallisten sääntelyviranomaisten ratkaistavaksi. Kansallisten sääntelyviranomaisten on yhteensovitettava ponnistelunsa riidan ratkaisemiseksi 9 artiklan 1 kohdassa säädettyjen periaatteiden mukaisesti.
3. Jos riitaa ei ratkaista kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on jätetty asianomaisten kansallisten sääntelyviranomaisten ratkaistavaksi, mikä tahansa osapuoli voi kaikkien osapuolten suostumuksella turvautua 4 ja 5 kohdassa mainittuun menettelyyn toimittamalla komissiolle kirjallisen tiedonannon ja jäljennöksen siitä kaikille asianomaisille osapuolille.
4. Jos komissio 3 kohdan mukaisen komission tiedonannon perusteella toteaa tapauksen vaativan lisätutkimuksia, komissio voi asettaa työryhmän, joka koostuu erityisesti 15 artiklassa mainituista, sen työskentelyä avustavista komitean jäsenistä. Työryhmän on määritettävä kantansa kolmen kuukauden kuluessa.
5. Edellä 4 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti hyväksytyyn kannan on muodostettava kansallisella tasolla viiveettä täytäntöön pantavan ratkaisun perusta. Jos hyväksyttyä kantaa ei saavuteta, tai jos hyväksyttyä kantaa ei panna täytäntöön kohtuullisessa ajassa, mikä saa olla korkeintaan kaksi kuukautta, paitsi perustelluissa tapauksissa, komissio hyväksyy asianmukaisen ratkaisun 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

17 artikla

Tiedottaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on tarvittavat keinot tässä direktiivissä määriteltyjen tehtävien suorittamiseksi, ja niiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä tammikuuta 1997 tehtävistä vastaavat kansalliset sääntelyviranomaiset.
2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä tammikuuta 1997, ja viipymättä tämän jälkeen käytännön muuttuessa, niiden teleorganisaatioiden nimet,
 - joilla on yleispalveluvelvoitteita liitteessä I olevassa 1 osassa määriteltyjen yleisten televerkkojen ja telepalvelujen tarjoamiseksi,
 - joita tämän direktiivin merkittävässä markkina-asemassa oleviin organisaatioihin liittyvät säännökset koskevat,

- joita liite II koskee.

Komissio voi vaatia kansallisia sääntelyviranomaisia toimittamaan perusteensa, joiden mukaan teleorganisaatio on luokiteltu merkittävässä markkina- asemassa olevaksi.

3. Komissio julkaisee 2 kohdassa tarkoitetut nimet *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

18 artikla

Tekninen mukauttaminen

Tarvittavista muutoksista direktiivin liitteiden mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen tai markkina- ja kuluttajakäytön muutoksiin taikka jäsenvaltioiden sääntelyjärjestelmien yhtenäistämiseksi komissio päättää 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

19 artikla

Lykkäys

1. Lykkäystä 3 artiklan 1 kohdassa ja 9 artiklan 3 kohdassa säädettyihin velvoitteisiin voivat pyytää ainoastaan ne 22 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa neuvoston päätöslauselmassa yksilöidyt jäsenvaltiot, joiden siirtymäkaudesta telepalvelujen vapauttamiseksi on pidennetty. Tällä perusteella myönnetty lykkäys ei saa olla pidempi kuin mainitussa päätöslauselmassa vahvistetut siirtymäkaudet.
2. Lykkäys 12 artiklan 5 kohdassa säädettyihin velvoitteisiin voidaan hyväksyä ainoastaan, jos asianomainen jäsenvaltio kykenee osoittamaan, että niiden täyttäminen muodostaisi liiallisen rasitteen tietyille teleorganisaatioille tai teleorganisaatioiden ryhmille.

Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle perustelut lykkäyksen pyytämiseksi, määräpäivä johon mennessä vaatimukset voidaan täyttää sekä kyseisessä määräajassa pysymiseksi suunnitellut toimenpiteet. Komissio harkitsee pyyntöä ottaen huomioon kyseisen jäsenvaltion tilanteen sekä tarpeen varmistaa yhtenäisen sääntelyjärjestelmä yhteisön tasolla, ja ilmoittaa jäsenvaltiolle, katsooko se kyseisen jäsenvaltion tilanteen oikeuttavan lykkäyksen myöntämisen ja mihin päivämäärään asti tällainen lykkäys on perusteltu.

20 artikla

Yhteenliittäminen kolmansien maiden teleorganisaatioiden kanssa

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista tietoonsa tulleista yleisistä vaikeuksista, joita teleorganisaatiot ovat joutuneet tosiasiallisesti tai oikeudellisesti kohtaamaan yhteenliittämisessä kolmansien maiden teleorganisaatioiden kanssa.
2. Jos komissio toteaa, että kolmas maa ei myönnä yhteisön teleorganisaatioille yhteenliittämisen toteuttamisessa samoja oikeuksia, mitkä yhteisö myöntää kolmansien maiden teleorganisaatioille, komissio voi tarpeen mukaan tehdä neuvostolle ehdotuksia tarvittavan neuvotteluvaltuuden saamiseksi tai muiden tarvittavien toimenpiteiden toteuttamiseksi sitä varten, että yhteisön teleorganisaatioille saataisiin samat oikeudet näissä kolmansissa maissa. Neuvosto ratkaisee asian määränemmistöllä.
3. Edellä 2 kohdan mukaisesti toteutetut toimenpiteet eivät rajoita asiaan kuuluvista kansainvälisistä sopimuksista johtuvia yhteisön ja jäsenvaltioiden velvoitteita.

21 artikla

Täytäntöönpanon tarkastelu

1. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1997 ja sen jälkeen määräajoin Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen siitä, missä määrin yhteisön teleorganisaatiot ovat saaneet yhteenliittämisoikeuksia kolmansissa maissa, sekä 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai kansainvälisissä teleorganisaatioissa mahdollisesti käytävien neuvottelujen kulusta.
2. Komissio tarkkailee tämän direktiivin toteuttamista ja antaa siitä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ensimmäisen kerran viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2000. Komissio voi tässä tarkoituksessa pyytää tietoja jäsenvaltioilta. Kertomuksessa voidaan tarpeen mukaan ehdottaa jatkotoimenpiteitä tämän direktiivin tavoitteiden toteuttamiseksi.

22 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1997. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

23 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

24 artikla

Direktiivin osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

ERITYISET YLEISET TELEVERKOT JA YLEISET TELEPALVELUT

Seuraavia yleisiä televerkkoja ja yleisiä telepalveluja pidetään Euroopan laajuisesti merkittävimpinä.

Jäljempänä yksilöityjen yleisiä televerkkoja ja/tai telepalveluja tarjoavien teleorganisaatioiden, jotka ovat merkittävässä markkina-asemassa, on yhteenliittämisen osalta noudatettava 4 artiklan 2 kohdassa sekä 6 ja 7 artiklassa määriteltyjä erityisvelvoitteita.

1 osa

Yleinen kiinteä puhelinverkko

Yleisellä kiinteällä puhelinverkolla tarkoitetaan yleistä kytkentäistä televerkkoa, joka mahdollistaa siirrot verkon kiinteiden liitännäspisteiden välillä puheen ja 3.1 kHz kaistaleveydellä siirrettävän ääni-informaation välittämisen, se kattaa muun muassa:

- puhelinliikenteen,
- I, II ja III ryhmän telekopiontiyhteydet ITU-T -suositusten T-sarjan mukaisesti,
- äänikaistaisen datasiirron modeemin avulla vähintään 2400 bitin sekuntinopeudella ITU-T -suositusten V-sarjan mukaisesti.

Liittyminen loppukäyttäjän verkkoliitännäspisteeseen tapahtuu kansallisen numerointisuunnitelman numeroa tai numeroita käyttäen.

Yleiset kiinteät puhelinpalvelut

Yleisillä kiinteillä puhelinpalveluilla tarkoitetaan palvelujen tarjoamista kiinteissä sijaintipaikoissa oleville loppukäyttäjille kansallisten ja ulkomaanpuhelujen ottamiseksi ja vastaanottamiseksi, ja niihin voi sisältyä hätänumeropalvelujen (112), operaattorineuvonnan ja numerotiedustelupalvelujen käyttö, yleisöpuhelimitarjoaminen sekä erityisehdoinvälitettävien palvelujen tarjoaminen ja/tai erityistoimintojen tarjoaminen vammaisille.

Liittyminen loppukäyttäjän verkkoliitännäspisteeseen tapahtuu kansallisen numerointisuunnitelman numeroa tai numeroita käyttäen.

2 osa

Kiinteän liittymän kaupallinen tarjoaminen

'Kiinteällä liittymällä' tarkoitetaan selkeän siirtokapasiteetin tarjoamista verkon liitännäspisteiden välillä, mutta se ei koske valintaista kytkentää (kytkentätoimintoja, joita käyttäjä voi hallita osana kiinteiden liittymien tarjoamista). Siihen voi sisältyä vuokrajohtokaistan joustavan käytön mahdollistavia järjestelmiä, mukaan lukien tietyt reititys- ja hallinnointikapasiteetit.

3 osa

Yleiset matkapuhelinverkot

Yleinen matkapuhelinverkko on yleinen puhelinverkko, jossa verkon liitännätpisteet eivät ole kiinteissä sijaintipaikoissa.

Yleiset matkapuhelinpalvelut

Yleisten matkapuhelinpalveluilla tarkoitetaan puhelinliikennepalvelua, joka kokonaan tai osittain muodostuu radioyhteyden luomisesta matkapuhelimen käyttäjään ja jossa hyödynnetään matkapuhelinverkkoa kokonaan tai osittain.

LIITE II

TELEORGANISAATIOT, JOILLA ON OIKEUS JA VELVOLLISUUS YHTEENLIITTÄMISEEN KESKENÄÄN EUROOPAN LAAJUISTEN PALVELUJEN TARJOAMISEKSI

Tämä liite kattaa teleorganisaatiot, jotka tarjoavat käyttäjille kytkentäisiä ja ei-kytkentäisiä verkkopalveluja, joista muut telepalvelut ovat riippuvaisia.

Seuraaviin ryhmiin kuuluvilla teleorganisaatioilla on 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti sekä oikeus että velvollisuus yhteenliittämiseen keskenään. Yhteenliittäminen näiden teleorganisaatioiden kesken edellyttää kansallisten sääntelyviranomaisten ylimääräistä tarkastusta 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Näiltä teleorganisaatioiden ryhmiltä voidaan periä 7 artiklan 3 kohdan mukaisia erityisiä yhteenliittämismaksuja.

1. Teleorganisaatiot, jotka tarjoavat yleisiä kytkentäisiä televerkkoja ja/tai telepalveluja, jotka voivat olla kiinteitä ja/tai matkaviestinpohjaisia, ja hallinnoivat samalla liittymistä yhdellä tai useammalla kansallisen numerointisuunnitelman mukaisella numerolla yksilöityyn yhteen tai useampaan verkkoliitännäispisteeseen (ks. huomautukset jäljempänä).
2. Teleorganisaatiot, jotka tarjoavat kiinteää liittymää käyttäjän tiloihin.
3. Teleorganisaatiot, jotka tarjoavat kansainvälisiä teleyhteyksiä kolmansiin maihin ja niistä takaisin.
4. Teleorganisaatiot, jotka pyynnöstä luetaan tähän ryhmään asiaan kuuluvien kansallisten toimilupa- tai luvanantojärjestelmien mukaisesti.

Huomautuksia

Verkkoliitännäispisteeseen liittymisen hallinnalla tarkoitetaan kykyä hallita telepalveluja, jotka ovat loppukäyttäjän käytettävissä kyseisessä verkkoliitännäispisteessä ja/tai kykyä estää muiden palvelujen tarjoajien liittyminen loppukäyttäjään kyseisessä verkkoliitännäispisteessä.

Liittymisen hallintaan voi sisältyä loppukäyttäjään luodun (johdon avulla muodostetun tai langattoman) fyysisen yhteyden omistajuus tai sen hallinta ja/tai kyky muuttaa tai poistaa käytöstä loppukäyttäjän verkkoliitännäispisteeseen pääsemiseksi tarvittava kansallinen numero tai numerot.

LIITE III

PUHELINLIIKENNETTÄ KOSKEVIEN YLEISPALVELUVELVOITTEIDEN KUSTANNUSTEN LASKEMINEN 5 ARTIKLAN 3 KOHTA

Yleispalveluvelvoitteilla tarkoitetaan jäsenvaltion teleorganisaatiolle asettamia velvoitteita, jotka koskevat palvelujen tarjoamista tietyllä maantieteellisellä alueella, mukaan lukien tarvittaessa maantieteellisin perustein määritetyt keskihinnat kyseisten palvelujen tarjoamiseksi.

Yleispalveluvelvoitteiden kustannukset lasketaan teleorganisaatiolle teletoiminnan harjoittamisesta yleispalveluvelvoitteiden mukaisesti aiheutuneiden nettokustannusten ja teletoiminnan harjoittamisesta ilman yleispalveluvelvoitteita aiheutuneiden nettokustannusten erotuksen perusteella.

Tätä sovelletaan riippumatta siitä, onko tietyssä jäsenvaltiossa sijaitseva verkko täysin kehittynyt vai vielä kehitymässä ja laajentumassa.

Laskentamenetelmä perustuu kustannuksiin, jotka liittyvät:

(i) tiettyihin yksilöityihin palveluihin, joita voidaan tarjota ainoastaan tappiollisesti tai tavanomaisista kaupallisista vaatimuksista poikkeavilla kustannusehdoilla.

Tähän ryhmään kuuluvat esimerkiksi hätänumeropalvelut, tiettyjen yleisöpuhelimien tarjoaminen, tiettyjen palvelujen tai laitteistojen tarjoaminen vammaisille jne.

ii) tiettyihin loppukäyttäjiin tai loppukäyttäjien ryhmiin, joille palvelujen tarjoamisesta aiheutuneet kustannukset, siitä saadun tuoton ja jäsenvaltion maantieteellisin perustein määräämät keskihinnat huomioon ottaen voidaan tarjota palveluja ainoastaan tappiollisesti tai tavanomaisista kaupallisista vaatimuksista poikkeavilla kustannusehdoilla.

Tähän ryhmään kuuluvat ne loppukäyttäjät tai loppukäyttäjien ryhmät, jotka eivät saisi palveluja sellaiselta kaupalliselta operaattorilta, jolla ei ole velvollisuutta tarjota yleispalveluja.

Niissä kehittyneissä verkoissa, joissa tällaisia loppukäyttäjiä jo palvelee, kustannuslaskennan olisi perustuttava säästöihin, joihin päästäisiin, jos näitä loppukäyttäjiä ei palveltaisi.

Syrjäisillä alueilla, joilla verkot ovat laajentumassa, kustannuslaskennan olisi perustuttava niiden loppukäyttäjien tai loppukäyttäjien ryhmien palvelemiseen liittyviin lisäkustannuksiin, joita kilpailuympäristöön kuuluvia tavanomaisia kaupallisia periaatteita soveltava operaattori ei palvelisi.

Tuotto otetaan huomioon nettokustannuksia laskettaessa. Kustannusten ja tuoton olisi oltava ennakoivia.

LIITE IV

LUETTELO YLEISTEN YHTEENLIITTÄMISMAKSUJEN TEKIJÖISTÄ JA OSATEKIJÖISTÄ 7 ARTIKLAN 3 KOHTA

Seuraava luettelo ei ole tyhjentävä ja se voi vaihdella jäsenvaltiosta ja kunkin yhteenliittämissopimuksen erityisehdoista riippuen.

YLEISET YHTEENLIITTÄMISMAKSUT

Liittymismaksut

- perustuvat yhteenliittämistä toteuttavan teleorganisaation tarvitsemien erityisten yhteenliittämispalvelujen tarjoamisesta aiheutuneisiin kustannuksiin. Ne voivat sisältää muun muassa:
 - kertakaikkiset maksut ja vuokramaksut fyysisen yhteenliittämisen täytäntöönpanemisesta (esimerkiksi erityislaitteistot; merkinantokapasiteetti; vaatimustenmukaisuustestit; liitännän ylläpito jne.);
 - muuttuvat maksut liitännäis- ja lisäpalveluista (esimerkiksi numerotiedustelupalvelujen käyttö; operaattoripalvelu; tiedonkeruu; hinnoittelu; laskutus; kytkentäiset ja kehittyneet palvelut jne.);

Käyttömaksut

- perustuvat yhteenliitetyssä verkossa tapahtuvasta liikenteestä aiheutuviin kustannuksiin (esimerkiksi kytkentä ja tiedonsiirto). Käyttömaksut voivat olla puhelukohtaisia ja/tai perustua tarvittavaan ylimääräiseen verkkokapasiteettiin.

Lisäksi yhteenliittämismaksuihin voi suhteellisuusperiaatteen mukaisesti sisältyä kohtuullinen osuus yhdenvertaisen verkkoon liittymisen varmistamisesta (esimerkiksi loppukäyttäjien verkkoon liittymistä koskevien yhtenäisten menettelyjen ylläpito) ja numeroiden siirrettävyydestä aiheutuvista kustannuksista sekä olennaisten vaatimusten täyttämistä aiheutuvista kustannuksista (verkon eheyden ylläpito; verkon toimintojen varmistaminen hätätilanteessa; palvelujen yhteentoimivuus; tietosuoja).

LIITE V

KUSTANNUSLASKENTAJÄRJESTELMÄ

Kustannuslaskentajärjestelmän tietojen on 7 artiklan 6 kohdan mukaisesti oltava yleisesti tarkastettavissa.

Kyseisten tietojen julkistamisella varmistetaan yhteenliittämismaksujen laskennan avoimuus, jotta markkinoiden muut toimijat voisivat varmistua siitä, että maksut on tasapuolisesti ja oikein laskettu.

Kansallisen sääntelyviranomaisen ja niiden teleorganisaatioiden, joita asia koskee, olisi otettava huomioon tämä tavoite julkistettavien tietojen yksityiskohdista päättäessään.

Jäljempänä olevassa luettelossa ilmoitetaan julkistettaviin tietoihin sisällytettävät tiedot.

1. Käytetty kustannusstandardi

esimerkiksi täysin jaetut kustannukset, pitkän aikavälin keskimääräiset lisäkustannukset, rajakustannukset, omavastuukustannukset, välittömät kustannukset, jne.

mukaan lukien käytetty kustannusperuste tai -perusteet, eli

hankintakustannukset (laitteistoista ja järjestelmistä aiheutuneiden tosiasiallisiin kustannuksiin perustuvat) tai ennakoidut kustannukset (laitteistojen tai järjestelmien siirrosta aiheutuviin arvioituihin kustannuksiin perustuvat).

2. Yhteenliittämismaksuun sisältyvät kustannusosat

Niiden eri kustannusosien yksilöinti, voittomarginaali mukaan lukien, jotka yhdessä muodostavat yhteenliittämismaksun.

3. Kustannusluokitteluaste ja -menetelmät erityisesti yhteisten ja yleisten kustannusten kirjaamisen osalta

Yksityiskohtaiset tiedot siitä, missä määrin välittömät kustannukset on analysoitu, sekä siitä, missä määrin ja mitä menetelmää käyttäen yhteiset ja yleiset kustannukset on sisällytetty yhteenliittämismaksuihin.

4. Kirjanpitomenettelyt

eli kustannusten kirjaamisessa käytetyt kirjanpitomenettelyt, jotka kattavat:

- aikataulun käyttöomaisuuden pääluokkien (esimerkiksi maa-alueet, rakennukset, laitteistot) poistamiseksi,

- muiden suurehkojen kustannuserien kirjaaminen vähentämällä tuotosta pääomakustannukset (esimerkiksi tietokoneohjelmistot ja -järjestelmät, tutkimus ja kehitys, uusien liiketoimintamuotojen kehittäminen, suora ja välillinen rakentaminen, korjaus- ja ylläpitotyöt, rahoituskustannukset jne.)

Tässä liitteessä olevaan julkistettavaan kustannuslaskentajärjestelmään liittyviä tietoja voidaan muuttaa 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

LIITE VI

TELETOIMINNAN LIIKEVAIHDON ALARAJA 8 ARTIKLAN 5 KOHTA

Alaraja 8 artiklan 5 kohdassa tarkoitettulle teletoiminnan vuotuiselle liikevaihdolle on 50 miljoonaa eua.

LIITE VII

KEHYS YHTEENLIITTÄMISSOPIMUKSISTA KÄYTÄVILLE NEUVOTTELUILLE 9 ARTIKLAN 3 KOHTA

1 osa. Kansallisen sääntelyviranomaisen asettamat ennakoedellytykset

- a) Riitojen ratkaisumenettely.
- b) Yhteenliittämissopimusten julkistamista/saatavuutta sekä määräajoin tapahtuvaan julkistamiseen liittyviä muita velvollisuuksia koskevat vaatimukset.
- c) Yhdenvertaisen verkkoon liittymisen ja numeroiden siirrettävyyden varmistamista koskevat vaatimukset.
- d) Toiminteiden jakoa koskevat vaatimukset niiden sijoittaminen mukaan lukien.
- e) Olennaisten vaatimusten ylläpidon varmistamista koskevat vaatimukset.
- f) Numerointiresurssien jakoa ja käyttöä koskevat vaatimukset (mukaan lukien numerotiedustelupalvelujen, hätänumeropalvelujen ja yleiseurooppalaisten numeroiden käyttö).
- g) palvelujen päästä päähän -yhteentoimivuuden ylläpitämistä koskevat vaatimukset.
- h) Jos tarpeen, sen yhteenliittymismaksun erittelemättömän osan määrittely, jolla katetaan osa yleispalveluvelvoitteiden nettokustannuksista.

2 osa. Muut kysymykset, jotka yhteenliittämissopimusten on katettava

- a) Kuvaus tarjottavista yhteenliitetyistä palveluista.
- b) Maksuehdot, laskutusmenettely mukaan lukien.
- c) Yhteenliittämispisteiden sijainnit.
- d) Yhteenliittämistä koskevat tekniset standardit.
- e) Toimenpiteet olennaisten vaatimusten täyttämiseksi.
- f) Immateriaalioikeudet.
- g) Vastuun määrittely ja rajoitukset sekä vahingonkorvaus.
- h) Yhteenliittämismaksujen määrittely ja niiden kehittyminen.
- i) Riitojen ratkaisumenettely osapuolten kesken ennen kansalliseen sääntelyviranomaiseen vetoamista.
- k) Sopimusten kesto ja riidan uudelleen neuvottelu.
- m) Menettelyt ehdottaessa muutoksia jonkin osapuolen tekemiin verkkoa tai palveluja koskeviin tarjouksiin.

3 osa. Muut kysymykset, jotka yhteenliittämissopimukset voivat kattaa

- a) Yhdenvertaisen verkkoon liittymisen loppuun saattaminen.
- b) Toiminteiden jakamisen tarjoaminen.
- c) Liitännäis- lisä- ja kehittyneiden palvelujen käyttö.
- d) Liikenteen/verkon ylläpito.
- e) Yhteenliitettyjen palvelujen ylläpito ja toimivuus.
- f) Sopimuksissa olevien muiden kuin julkistettavien osien salassapidettävyys.
- g) Henkilöstön koulutus.

VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Ehdotuksen vaikutus yrityksiin ja niistä erityisesti pieniin ja keskisuuriin yrityksiin (PK-yritykset)

Ehdotuksen nimi: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi televiestinnän yhteenliittämisestä yleispalvelujen ja yhteentoimivuuden takaamiseksi avoimen verkon tarjoamisen (ONP) periaatteita soveltaen

Asiakirjan viitenumero:

Ehdotus

1. Lainsäädännöllisten toimenpiteiden tarve

Telepalvelujen ja -infrastruktuurien täydellisen vapautumisen myötä vuonna 1998 yritysten telemarkkinoille pääsyä koskevat rajoitukset poistuvat ja kilpailu kyseisellä alalla lisääntyy telealan yritysten, käyttäjien ja koko Euroopan talouden eduksi.

Eri julkisten televerkkojen ja -palvelujen avoimen ja tehokkaan yhteenliittämistä sekä palvelujen yhteentoimivuutta koskevat edellytykset yhdenmukaistavan direktiivin antaminen on tällaisessa vapautuneessa ympäristössä välttämätöntä, jotta tietyn verkon käyttäjät voisivat olla saumattomasti yhteydessä minkä tahansa muun verkon käyttäjien kanssa laajentaen samalla palvelujen valikoimaa, tarjoten vastineeksi arvonlisää ja varmistaen yleispalvelujen ylläpidon. Näin kaikille Euroopan kilpaileville yrityksille taataan vakaa ja ennustettavissa oleva, perustamissopimuksen kilpailusääntöjä täydentävä sääntelyjärjestelmä.

Yhdenmukaistettu eurooppalainen yhteenliittämiskehys on siten avaintekijänä vapautuneille telemarkkinoille siirryttäessä. Se parantaa Euroopan käyttäjien sosiaalista ja taloudellista hyvinvointia ja lisää eurooppalaisten yritysten kilpailukykyä.

Ehdotetulla direktiivillä on takanaan alan toimijoiden laaja tuki (ks. 6 kohta).

Vaikutus yrityksiin

2. Keitä ehdotus koskee

Ehdotetulla direktiivillä varmistetaan kaikkien markkinatoimijoiden oikeudet ja mahdollistetaan erityisesti uusien markkinatulokkaiden (joista useat ovat pieniä ja keskisuuria yrityksiä) yhteenliittäminen muiden toimijoiden verkkoihin ja palveluihin kaupallisesti neuvotelluin sopimuksin ja avataan siten uusille yhtiöille liiketoimintamahdollisuudet telemarkkinoilla.

Ehdotuksessa laaditaan yhteenliittämistä koskevien oikeuksien ja velvoitteiden suhteellisuuteen perustuva kehys, jotta varmistettaisiin avoin pääsy verkkoihin ja palveluihin, parannettaisiin jo sijoittautuneiden teleorganisaatioiden taloudellista kannattavuutta ja varmistettaisiin uusille kilpailijoille vakaa pääsy markkinoille.

Tietyillä yleisten televerkkojen ja yleisten telepalvelujen tarjoajilla on oikeus ja velvollisuus neuvotella yhteenliittämisestä keskenään. Tähän ryhmään voivat kuulua esimerkiksi pienet ja/tai keskisuuret yritykset, jotka toimivat tietyllä maantieteellisellä alueella (esimerkiksi kaapelitelevisiotoiminnan harjoittajat).

Julkisia televerkkoja tai julkisia telepalveluja tarjoavilla teleorganisaatioille tullaan asettamaan tariffeja, kirjanpitojärjestelmiä ja syrjimättömyyttä koskevia lisävelvoitteita.

3. Ehdotuksen edellytysten täyttyminen

Jäsenvaltioiden kansalliset sääntelyviranomaiset ovat vastuussa niiden alueellaan olevien teleorganisaatioiden ilmoittamisesta komissiolle, joihin tätä direktiiviä sovelletaan, sekä myös sen varmistamisesta, että kyseiset yritykset täyttävät direktiivissä asetetut edellytykset.

4. Taloudelliset vaikutukset

Vakaa ja ennustettavissa oleva sääntelyjärjestelmä toimii kannustimena uusille investoinneille telealalla. Koko unionin laajuinen yhdenmukaistettu yhteenliittämiskehys lisää investointeja ja luo uusia työpaikkoja alalla lisäämällä markkinatoimijoiden määrää ja edistämällä kasvua. Ehdotetun kehyksen yhteenliittämissäännöt on suunniteltu edistämään tuottavuutta ja tehostamaan ja vakauttamaan pääsyä markkinoille.

Hajanaiset kansalliset markkinat olisivat ilman tällaista direktiiviä vähemmän houkuttelevat uusille markkinatulokkaille kuin yhtenäiset eurooppalaiset markkinat, ja sen seurauksena investoinnit ja työpaikkojen luominen todennäköisesti vähenisivät.

5. PK-yrityksiä koskevat erityissäännökset

Ehdotetun direktiivin säännökset helpottavat pienten ja/tai keskisuurten telealan yritysten pääsyä markkinoille ja niiden kilpailua muiden teleorganisaatioiden kanssa vapautuneessa ympäristössä. Ehdotuksessa ei kuitenkaan ole säädetty erityistoimenpiteistä PK-yrityksiä varten.

6. Neuvottelut

Komissio ilmoitti suunnitelmistaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi, joka koskee yhteenliittämistä osana avoimen verkon tarjoamista, tietoyhteiskuntaa koskevassa toimintasuunnitelmassa⁽¹⁾ jalaati suuntaviivat kyseiselle direktiiville tiedonannossaan avoimen televerkkoihin ja -palveluihin pääsyn tämänhetkisestä tilanteesta ja tulevasta kehityksestä (ONP)⁽²⁾, sekä tammikuussa 1995 julkaistun infrastruktuuria koskevan vihreän kirjan⁽³⁾ osassa II. Lisäksi komissio piti kaksi julkista työkokousta marraskuussa 1994 yhteenliittämistä⁽⁴⁾ ja kustannuslaskentaa⁽⁵⁾ koskevien, riippumattomien asiantuntijoiden tekemien tutkimustulosten pohjalta.

Edellä mainitusta vihreästä kirjasta pyydettyjen lausuntojen pohjalta tehdystä komission kertomuksesta ilmenee, että kaikki alan toimijat antavat vahvan tukensa tehokkaalle yhteenliittämiskehyselle. Lisäksi direktiivin periaatteista on keskusteltu yksityiskohtaisesti ONP-komiteassa, jossa kokoontuvat unionin ja Euroopan talousalueen kansallisten telealan sääntelyviranomaisten edustajat ja jonka puheenjohtajana toimii komissio.

Kuulemiset

Vihreästä kirjasta käytyjen neuvottelujen aikana pidettiin kuulemisia, joihin osallistui suuri joukko teleorganisaatioita:

(1) KOM(94)347, 17.7.1994

(2) KOM(94)513, 29.11.1994

(3) KOM(94)682, 15.1.1995

(4) WIK/EAC: "Verkkojen yhteenliittäminen ONP:n alalla". EY PO XIII/A/1:n teettämä tutkimus, marraskuu 1994.

(5) Arthur Andersen: "Kustannusten jakaminen ja yleiset kustannuslaskentaperiaatteet", EU PO XIII/A/1:n teettämä tutkimus, marraskuu 1994.

- Verkko-operaattoreiden puheenjohtajille järjestetty paneeli 10 päivänä helmikuuta 1995, jossa oli edustettuna 54 kiinteän, matkaviestin- tai vaihtoehtoisen infrastruktuurin omaavaa yhtiötä.
- Yleinen neuvottelukokous 20 ja 21 päivänä helmikuuta 1995, johon osallistui arviolta 125 teleorganisaatiota.
- Kokous ammattijärjestöjen kanssa 14 päivänä maaliskuuta 1995.
- Kokous kansallisten sääntelyviranomaisten tilapäisen komitean kanssa 16 päivänä maaliskuuta 1995.

Luettelo lausunnon antaneista organisaatioista

Association of Private European Cable Operators
 Puhelinlaitosten liitto ry
 Association Française des Utilisateurs du Téléphone et des Télécommunications (AFUTT)
 Bureau Européen des Unions de Consommateurs
 The Cable Communications Association
 Couseil National du Patronat Français
 Danish Bankers Association
 Danich Chamber of Commerce
 Danich Insurance Association
 Deutsche Industrie und Handlestag
 Deutsche Postgewerkschaft
 ECTEL (the European Telecommunications and Professional Electronics Industry)
 European Public Telecommunications Network Operators Association (ETNO)
 EU Committee of the American Chamber of Commerce
 European Association of Advertising Agencies
 European Broadcasting Union
 European Council of Telecommunications Users Association (ECTUA)
 European Conference of Data Protection Commissioners
 European IT Industry Round Table (EITIRT)
 EVUA - European Virtual Private Network Users Association
 Federation Belges des Coopératives (FEBECOOP)
 Federation of the Electronics Industry (FEI)
 French Consumer and User Associations: (ASSECO, CFTD, AFOC, ANC, AFUTT, LEO, Lagrange, ORGECO, CSF, UNAF, CNAFAL, Familles Rurales, CNAPFS, CGI, UFCS, J. Lucas)
 Foreningen af Teknikumingeniører
 Gewerkschaft der Post- und Fernmeldebediensteten
 IT Association of Denmark
 Mediaraad
 Motion Picture Association
 Office of the United States Trade Representative
 UNICE
 Verband der Telekommunikationsnetz und Mehrwertdiensteanbieter (VTM)
 Vereniging van exploitanten en machtinghouders van centrale antenne inrichtingen (VECAI)
 World Travel & Tourism Council

Yksittäiset teleorganisaatiot

ARD
 Airtouch
 AT & T

BBC
Belgacom
Cable & Wireless plc
Cellnet
Club informatique des grandes entreprises française
CNI - Communications Network International GmbH
Colin Long, Coudert Brothers
Communication Media Services S.A.
Compagnie Générale des Eaux
Datsa Belgium
Debitel
Deutsche Sparkassen und Giroverband
Deutsche Telekom
Energis
Enertel
E-Plus Mobilfunk
EURIM
France Telecom
Fundesco
Hermes Europe Hitrail B.V.
Kingston Communications
Mannesmann Mobilfunk
Mercury Communications
Mercury one2one
MFS Communications
National Research and Development Centre for welfare and Health (NAWH) (FIN)
Netcologne GmbH
Netcom GSM
Nokia
OTE
Orange
Österreichische Post
Post et Télécommunications (LUX)
Post et Telekom (AU)
Portugal Telecom
PTT Telecom
Société Française du Radiotéléphone (SFR)
Sonofon GSM
Stet
TeleDanmark
Telecom Finland
Telefónica
Telekommunikations Gesellschaft für Betrieb
und Dienstleistungen mbH
Telenor Mobil
Thyssen Telecom A.G.
Torch Telecom
Telia
Unisource
Dr Rolf H. Weber
Prof. Dr. Paul J.J. Welfens

ISSN 1024-4492

KOM(95) 379 lopullinen

ASIAKIRJAT

FI

08 16

Luettelonumero : CB-CO-95-420-FI-C

ISBN 92-77-92574-4

Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto

L-2985 Luxemburg